

DET FEMTE SEGL

 La oss bøye våre hoder nå i bønn.

² Nådige Himmelske Far, den Allmektige Gud, Som brakte Jesus Kristus tilbake fra de døde og har presentert Ham for oss i disse siste dager, i den Hellige Ånds Kraft, vi er takknemlige for disse mektige besøk fra den udødelige Gud. Og nå, Far, står vi foran en ny stund, en stund som kan forandre det Evige bestemmelsessted for mange mennesker.

³ Og vi er utilstrekkelige, Herre, når vi skal nærme oss dette. Fordi det står i Skriften at, "Lammet tok Boken og åpnet Seglene."

⁴ Å Guds Lam, vi ber, kom frem. Vi kaller på Deg, Herre, den store Gjenløseren. Kom frem og vis oss Din gjenløsningsplan som har vært skjult opp gjennom årene og bryt dette Femte Segl for oss i kveld, Far og åpenbar hva som er under det Seglet for oss; slik at vi kan gå bort som bedre kristne enn vi er nå og kan bli bedre skikket for gjerningen som ligger foran oss. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ God kveld, venner. Jeg anser det som et stort privilegium å være her i kveld på dette store arrangementet. Jeg vet ikke om noe annet sted jeg kunne ha det bedre, enn å være i Kongens tjeneste. Og kommer nå spesielt til disse timene hvor vi bare venter; hvis Han ikke ville åpenbare Det for meg, kunne jeg ikke gitt Det til dere. Jeg prøver ikke å bruke noen av mine egne tanker eller noe; bare slik Han vil gi Det. Det er riktig. Og jeg—jeg er sikker på at hvis jeg ikke bruker mine egne tanker og Det kommer slik Det har gjort. Og gjennom hele livet har Det aldri vært galt. Det vil ikke være galt denne gangen.

⁶ Nå, vi er bare strålende og veldig, veldig takknemlige for det Han har gjort for oss, den levende Guds store, mystiske hånd! Hva kunne være større, hvor mye mer privilegert et folk kunne vi være, enn å ha kongenes Konge, herrenes Herre i vår midte?

⁷ Vi ville sannsynligvis blåse i fløytene og—og heise flaggene og legge ut løperne og alt mulig, om landets president kom til byen. Men, bare tenk, det ville vært i orden og det ville vært en ære for byen.

⁸ Men tenk. I vårt lille, ringe tabernakel i kveld, inviterer vi kongenes Konge, Gud. Og vi . . . Han ønsker ikke at løperne skal legges ut og så videre. Han ønsker at ydmyke hjerter skal legges frem, slik at Han kan ta disse ydmyke hjertene og åpenbare for dem de—de gode tingene som Han har i vente for alle som elsker Ham.

⁹ Nå, vi spurte. . . Og jeg har et vitnesbyrd som jeg ønsker å—å gi. Nå, hvis jeg ikke tar feil i dette; jeg hørte det nettopp og det kan hende jeg tar feil. Men jeg tror de menneskene er her, som vitnesbyrdet gjelder.

¹⁰ Og så, for noen få dager siden, da jeg var ute i hjemmet mitt nå, i—i Arizona, fikk vi en—en telefon om at det var en liten gutt som hadde revmatisk feber. Og det går til hjertet. Og han var slik en. . . Hans far og mor er så kjære, dyrebare venner av meg. Det var en av diakonene våre her i menigheten, broder Collins. Hans lille gutt, lille Mikey, Joes lekekamerat led av revmatisk feber i hjertet. Og legene hadde sendt ham hjem, sendt ham til sengs og sagt til foreldrene hans at de ikke engang skulle la ham komme opp, eller løfte hodet hans for å ta en slurk vann. Skulle bruke sugerør; han var så dårlig. Og foreldrene, trofaste, kommer til tabernaklet og tror.

¹¹ Og for noen kvelder siden, idet vi ikke ville vente, annonserte vi helbredelsesmøte på søndag. Men vi så at vi måtte svare på spørsmål, så derfor måtte vi hoppe over helbredelsesmøtet.

¹² Og så hadde jeg noe som jeg har bevart i mitt indre, i mitt hjerte.

¹³ Og moren og faren ville vite om de kunne ta med gutten til stedet. Og de tok med den lille gutten ut dit og den Hellige Ånd erklærte ham helbredet.

¹⁴ Og så, foreldrene som tok imot det, tok den lille gutten med hjem og sendte ham på skolen igjen, sendte ham bare på skolen igjen.

¹⁵ Legen fikk greie på det, så legen var ikke veldig fornøyd med noe slikt. Så, han sa til moren at ungen skulle være i seng, selvfølgelig. Og hun fortalte ham historien. Og jeg tror mannen er en, slik jeg har forstått, er en kristen troende i en denominasjon. Legen er en—en Syvende-dags Adventist. Og så sa han: “Vel, du burde. . . det er på tide at barnet, at jeg undersøker det.” Sa: “Du burde i det minste få det undersøkt.”

Hun sa: “Helt i orden.”

¹⁶ Tok med barnet ned og legen undersøkte det i blodet, der den revmatiske feberen ligger. Og så fikk jeg vite at legen ble så forundret at han ikke visste hva han skulle gjøre. Gutten er fullstendig normal, sunn og frisk, ikke en. . .?. . . ble funnet.

¹⁷ Nå, er Collins-familien her? Jeg kan ha fortalt det feil. Jeg ønsker. . . Er det riktig, søster Collins? Ja. Ja vel. Ja. Det er lille Mikey Collins, bare rundt seks, syv år gammel.

¹⁸ Og det skjedde rett i rommet, for omtrent tre kvelder siden. Åh, de. . . Måtte være Noen i det rommet i tillegg til mennesker! Det var den—den store og mektige Jehova, det er riktig, som kommer for å ære Sitt Ord. Og jeg—jeg er så

takknemlig over å høre det. Skjønner? Jeg vet vi alle er det. Ikke bare jeg, men alle er det, for hva om det var—var din lille gutt eller min lille gutt?

¹⁹ Og husk, jeg gir vitnesbyrd, akkurat som, bare ett og plukker ut ett her og der. Det skjer overalt, men bare for å la dere vite at—at min virkelige tjeneste er i Guddommelig helbredelse. Men dere. . .Jeg er her for disse Seglene. Fordi litt senere vil dere forstå hvorfor jeg måtte gjøre dette. Og, så jeg er ikke en lærer, jeg er ikke en teolog. Jeg—jeg bare ber for de syke og jeg elsker Herren. Og nå, nå i dette, da, at. . .

²⁰ I går kveld ga vi et vitnesbyrd om den lille jenta. . .jeg fikk navnet hennes. Og Billy har det her nå et sted, på foreldrene og hvem de er. Og denne lille jenta var i det siste stadiet av leukemi, nesten bare. . .Faktisk så dårlig at de ikke kunne gi henne mat gjennom munnen lenger; hun måtte få. . .det via blodårene. Og hun var en vakker liten skapning. Hun var liten for alderen, omtrent som denne lille damen her, antar jeg. Men hun var omtrent så høy, veldig. . .De var som de fleste av oss. Du kunne se på barnets klær at. . .og foreldrenes at de var veldig fattige, bare veldig fattige og så, men virkelig ærbødige. Og den Hellige Ånd erklærte barnet helbredet.

²¹ Nå, bare tenk på det, med leukemi, det lille barnet. Og blodet var så dårlig at de ikke engang kunne gi det mat gjennom munnen lenger. Det måtte få, dra til sykehuset og få blodet, eller overføringene via blodårene for å ernære det; glukose antar jeg, eller hva det var. Jeg kjenner ikke til de medisinske betegnelsene for den sykdommen, men uansett måtte det bli ernært på den måten. Og før barnet dro fra stedet, ropte det etter en hamburger.

²² Og foreldrene, etter at de hadde hørt den Hellige Ånd med SÅ SIER HERREN, ser dere, de. . .Og de var fremmede, har aldri vært her før. Men de. . .Et—et fint, gammelt ektepar som nettopp fant plasser til dem her for et lite øyeblikk siden, broder og søster Kidd, hadde veiledet dem i hva de skulle gjøre og hva de skulle lytte etter. Og barnet spiste maten sin på vei hjem.

²³ To eller tre dager etter det på skolen. Og gikk til legen og legen var så forbløffet! Han sa: “Det er ikke engang funnet et spor av leukemi i barnet.” Skjønner? Nå, det var øyeblikkelig, på pletten, den Allmektige Guds Kraft, som tok et blodomløp og renset det, rett på den måten og—og plasserte pulseringen av—av nytt liv inn igjen. For ditt—ditt blodomløp er ditt liv, dødelig. Og for å skape nye celler og rense ut de gamle! Og—og hva det er, det er fullstendig. . .Jeg vil si dette, det er den Allmektige Guds skapende handling; som tar et—et blodomløp som er infisert med kreft, helt til den lille ungen var gul og oppsvulmet og i løpet av bare en liten stund, et helt nytt blodomløp!

²⁴ Jeg tror...Jeg skal ikke tale det i Hans Navn; jeg skal tale det i min...i min tros åpenbaring, det som skjedde i Sabino Canyon her om dagen. Jeg tror at tiden nærmer seg da manglende kroppsdeler vil bli gjenopprettet og Skaperens fantastiske Kraft. Jeg—jeg tror, hvis Han kan få et ekorn til å dukke opp, som ikke har noen...Her er en mann eller kvinne, som bare har en del som mangler. Og det var et helt dyr, i seg selv. Han er Gud. Jeg—jeg elsker Ham.

²⁵ Vel, nå, jeg begynner på disse temaene og vi bare snakker i vei. Og menneskene langs veggene og som står i gangene og rommene og så videre, så jeg skal gå rett til Budskapet.

²⁶ Og jeg vil si dette og jeg vil gi takk til Ham Som er allestedsnærværende. Og, at, i dag, uten å vite én ting om det Femte Segl, kom Det på den samme mystiske måten denne morgenen, bare rundt en time før daggry, da jeg var ute i bønn. Og i dag... .

²⁷ Jeg har i disse fem eller seks siste dagene bare sittet i et lite rom, ikke sett noen. Bare går ut og spiser måltidene mine med en—med en venn, med noen av vennene mine her. Og, selvfølgelig vet dere hvem de vennene er, det er broder og søster Wood. Ja. Og—og dere vet og jeg dro bort dit og—og var sammen med dem og alle har vært hyggelige. Og det har ikke vært noe, bare helt... .

²⁸ Jeg prøver å holde meg helt til Budskapet om disse Seglene. Det er viktig. Jeg tror det er—det er tiden for Dets åpenbaring, Dets åpenbaringstid.

²⁹ Og nå, jeg vil at dere skal sørge for nå tidlig, før, så snart dere kan, å skrive ned det dere ikke forstår av—av disse Syv Segl, om dere har dem og legg dem på talerstolen. Og kanskje broder Neville eller noen kan sette en boks her oppe. [Noen sier: “Her er boksen.”—Red.] Åh, her—her, jeg ser dem nå. Det er bra. Jeg vil helst ha dem i kveld, slik at jeg kanskje kan tenke gjennom dem en stund for søndag morgen. Nå, ikke, denne gangen, akkurat denne gangen, ikke lag spørsmål om, la oss si, “Er beviset på den Hellige Ånd *dette*?” Skjønner? Jeg—jeg ønsker å få greie på det jeg har undervist om, ser dere, slik at vi kan få dette ene emnet (slik som menighetstidene) klart, ser dere, for det er det vi tar for oss nå.

³⁰ Nå, som når vi skal be for de syke, så kreves det kanskje en—en annerledes bønn. Og du er salvet og kommer inn for en annen ting, vet dere. Og du søker Gud for å finne ut, “Vil det være noen der i kveld, Herre?”

³¹ “Ja, det vil være noen som har på seg en gul kjole, som sitter i høyre hjørne. Og når du kaller på henne, kall henne *dette*. Og si *slik* og *slik* har hun gjort. Og hun har *så-og-så*.” Deretter går du ned der og kikker og der er hun. Skjønner? Der har dere det, ser dere. Det er annerledes. Skjønner?

32 Og på denne måten ber jeg: “Herre Jesus, hva er tolkningen av Dette? Åpenbar Det for meg.” Amen.

33 Nå, la oss få ut våre—våre Sverd igjen nå og Ordet.

34 Og jeg setter pris på broder Nevilles åndelige støtte, så vel som hans broderkjærlighet, her bak meg i bønn for meg. Og dere alles der ute også. Og nå, i kveld, siden det er fredag kveld, vil vi prøve å bare gjøre det så . . . vi . . .

35 Du kan umulig berøre alle tingene. Du . . . For du kunne ta Det, bare ett av Seglene og holde på, bare—bare bringe Det rett gjennom Skriften, rett ned. Skjønner? Det ville tatt måneder og måneder og måneder og fremdeles ville du ikke hatt Det, for Seglet Selv binder sammen hele Skriften fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, ett Segl av Det.

36 Så det jeg prøver å gjøre er å unngå å komme langt bort fra Det, jeg skriver ned et Skriftsted eller—eller et lite notat her et sted og unngår å . . . Bare holder meg til den ene tingen, jeg må se tilbake, for jeg . . . Når jeg taler, taler jeg ved—ved . . . jeg—jeg håper det er den rette inspirasjonen. Og så når jeg—når jeg ser tilbake for å se . . . Og jeg—jeg begynner å tale og jeg føler at jeg kommer på utsiden av et emne, så snur jeg om og ser tilbake fra en annen kant, for å prøve å ta et annet Skriftsted for å begynne på det, ser dere, for på en måte å belyse det litt på den siden istedenfor å prøve å fortsette med det.

37 Og nå i kveld skal vi ved Guds nåde, med Hans hjelp, studere det—det Femte Segl. Og Det er et kort et. Det er litt lengre enn de andre. De fire hesterytterne, nå, var to vers på hver og det er tre vers i dette. Nå, det Femte Segl begynner i det 6. kapitlet i Åpenbaringen, det 9. vers.

38 Og nå, hvis du skulle være en—en fremmed som ikke har hørt disse fire hesterytterne, vel, du . . . Ser dere, noen ganger bare går du—du tilbake og—og legger til noe og når du gjør det, forventer du at folket forstår Det. Så hvis det er noe du ikke forstår, vel, bare vær litt tålmodig. Eller få tak i lydbandet og lytt til Det og—og jeg er sikker på at du vil—du vil få en velsignelse fra Det. Det har jeg. Jeg—jeg håper at du—at du også får det.

39 Nå, alle klare, fra det 9. verset nå til det ellevte, eller til og med det ellevte.

Da han åpnet det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds Ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd som de holdt fast ved.

Og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, Herre, Du Hellige og Sannferdige, vil du . . . dømme og hevner blodet vårt på dem som bor på jorden?

Da ble det gitt en hvit kjortel til hver av dem. Og det ble sagt dem at de skulle hvile en—en liten stund til, inntil både deres medtjenere og . . . deres brødre som skulle bli drept slik som dem selv, var fulltallig.

40 Nå, dette er heller hemmelighetsfullt. Og nå, av hensyn til lydbånd og geistlige og lærere som sitter her nå, hvis dere har et annet syn på Dette; så hadde jeg det også. Men jeg tar Det bare fra inspirasjonen, som totalt forandret mitt syn på Det. Skjønner?

41 Og så finner jeg ut ettersom en ser dette åpenbares, at Det går rett tilbake og bringer menighetstidene og Skriftstedene rett sammen og binder Det sammen. Skjønner? Og det er grunnen til at jeg tror Det kommer fra Gud. Nå, vi forstår det.

42 Og jeg tror at vi noen ganger stoler på det en eller annen stor lærer kan ha sagt om Det. Skjønner? Og det er—det er helt i orden. Jeg fordømmer ikke læreren, ikke i det hele tatt. Og jeg fordømmer ingen. Jeg fordømmer bare synd, vantro; ingen personer.

43 Og noen mennesker har sagt: “Du fordømmer organisasjoner.” Nei, jeg gjør ikke det. Jeg—jeg fordømmer organisasjonssystemet; ikke menneskene der, den gruppen mennesker som utgjør organisasjonen, vet dere. Men systemet de er styrt av, det er det jeg fordømmer, katolikk og protestant på lik linje. Du store! Jeg har . . .

44 Noen av de beste vennene som—som—som jeg kjenner er katolikker, bare . . .? . . . Er dere klar over . . . Og mannen sitter kanskje her i kveld, kanskje. Den eneste grunnen til at vi fikk bygget dette tabernaklet, var fordi en romersk katolikk reiste seg i retten der og sto frem for meg og du, som ingen andre ville gjøre. Det er riktig. Og de kunne ikke avslå det. Det er riktig.

Og sa: “De hadde funnet ut, ‘For mange mennesker.’”

45 Han sa: “Åh, det vil ikke føre til åtti til i den menigheten på den måten.” Sa: “Menighetslokalet står der.” Sa: “Jeg—jeg kjenner pastoren og på den måten.” Og sa: “Menighetslokalet har vært der.” Sa: “Resten av dere kan bygge ut, så hvorfor kan ikke de?” En romersk katolikk, god venn av meg. Skjønner? Ja, sir.

46 En—en gutt som er en—en katolikk, en skikkelig perlevenn av meg, snakket med meg. Hadde en viss jernvareforretning før jeg dro. Han sa: “Billy, jeg—jeg vet du ikke tror på religionssystemet vårt.” Han sa: “Men jeg sier deg her og nå,” sa, “Gud har æret dine bønner så mye for oss! Jeg tror hvis du kommer i vanskeligheter noe sted i landet,” sa, “ville hver eneste katolikk i landet komme til deg.” Så, ser dere, det er . . .

47 Han sa: “Hver eneste korsrygg,” kalt han det. Jeg vil fortelle det akkurat slik han sa det. For de hevder å være det, fordi de første kristne bar kors på ryggene sine. Vi kjenner det fra historien. Og de hevder å være de første kristne, noe de var, men systemet har fått dem bort fra veien, ser dere.

48 Og de menneskene, en katolikk, eller jøde, eller hva enn det er, de er mennesker fra det samme treet som vi kommer fra.

Skjønner? Det er riktig. De er—de er mennesker som elsker og spiser og drikker og sover og akkurat som alle andre. Og derfor må vi aldri fordømme individer, nei ingen, ser dere. Men vi må ikke fordømme individer.

⁴⁹ Men som en forkynner må jeg slå ned slangen der ute, der den biter disse menneskene, ser dere. Og jeg—jeg. . . Bare meg og i meg selv ville jeg ikke ha gjort det om det ikke var et oppdrag fra Gud som jeg er forpliktet til å utføre, ser dere. Og jeg må bære det sant og trofast.

⁵⁰ Men om en katolikk, jøde, eller hva enn han var kom hit; om han var en muhammedaner, gresk, eller ortodoks, eller hva han måtte være. Om han kom hit for å bli bedt for, så ville jeg bedt like så oppriktig for ham som jeg ville for mine egne. Det er riktig. Ja visst, fordi det er et menneske. Og jeg har bedt for buddhister, sikher, jainere, muhammedanere og—og alle slag, ser dere, på den måten. Og jeg spør dem ingen spørsmål; jeg bare ber for dem fordi de er noen, et menneske som ønsker å bli frisk og prøver å gjøre livet litt enklere for dem langs veien.

⁵¹ Nå, vi er klar over at i dette og mange av dere her kjenner jeg, det er minst to eller tre skikkelig skolerte som sitter her. Og—og de er smarte og leser fra—fra andre menns doktriner om emnet. Og jeg vil at disse brødrene skal vite at jeg—jeg ikke fordømmer disse mennene. Jeg bare uttrykker det Herren viser meg. Og det er alt jeg har.

⁵² Nå, vi må aldri tenke det, at en liten vaskekone eller—eller en liten bondegutt der ute ikke kan få en åpenbaring fra Gud. Fordi, ser dere, det. . . Gud, Han åpenbarer Seg faktisk i enkelhet. Det er, vi hadde det søndag da vi startet med dette, hvordan Han åpenbarer Seg i Sin enkelhet. Det er det som gjør Ham stor.

⁵³ Nå, la—la meg bare. . . La meg bare gå tilbake på det bare et øyeblikk. Det som gjør Gud stor, er fordi Han kan gjøre Seg Selv så enkel. Det er det som gjør Ham stor. Gud er stor og kan skape Seg i en slik enkel form at de vise i denne verden ikke kan finne Ham. De kan ganske enkelt ikke finne Ham, fordi Han gjør Seg Selv for enkel. Nå, følg med. Og dette i seg selv er hemmeligheten i åpenbaringen av Jesus Kristus. Skjønner? Dette i seg selv, som det. . . Det er. . . kan ikke være noe større enn Gud. Og du kan ikke gjøre noe så enkelt som Han kan gjøre Seg. Ser dere, det er det som gjør Ham stor. Skjønner?

⁵⁴ Nå, en stor mann, han kan bare bli litt større, eller kanskje han kan bøye seg ned og si: “Hvordan står det til?” til deg, ser dere, eller noe i den duren. Men han kan ikke gjør seg selv liten. Det er ganske enkelt noe ved ham. Han er et menneske. Han kan bare ikke gjøre seg liten. For når han begynner å bli for liten, så må han før en vet ordet av det referere til hva noen andre gjorde og på den måten. Og da begynner han å trekke seg oppover igjen, ser dere.

Men, veien opp er ned i Gud. Ja.

⁵⁵ De vise i verden prøver å finne Ham med sin visdom. De klatrer bare vekk fra Ham når de gjør det. Ser dere, de vise i verden, hvis du prøver å forklare noe ved hjelp av matematikk eller noe. Husk, Han har satt det. . . I Bibelen, i Åpenb-. . . Nei, unnskyld meg.

⁵⁶ Jesaia 35, tror jeg det er, at det til og med er så—er så enkelt at selv en—en—en udyktig person ville forstå Det. Skjønner? Åh, “Selv en dåre skal ikke fare vill.”

⁵⁷ Vise går fullstendig glipp av det ved sin visdom og beveger seg lengre bort fra Ham ved å prøve å finne Ham ved visdom. Nå, ikke glem det. Det vil bli tatt opp på lydbånd, ser dere. De vise i sin visdom, går så langt for å prøve å finne Ham ved sin visdom, at de går glipp av Ham, ser dere. Hvis de kunne være store nok til å være enkle nok, kunne de finne Ham. Hvis du er stor nok til å bli enkel nok! Ser dere det? Og, dere vet, det—det er virkelig Sannheten.

⁵⁸ Jeg har gått inn til mennesker i deres kontorer og så videre, som virkelig var menn, store konger, ser dere og fyrster, monarker og vanligvis er de store menn. Så har jeg gått inn på steder der en kar har kledninger til skift, kanskje en forkynner som ønsket å diskutere med meg en stund og en—en kunne tro at verden ikke kunne fortsette uten ham, ser dere. Og det—det er bare en som er oppblåst i hodet, ser dere. Men, en—en stor mann, en stor mann setter seg ned og prøver å få deg til å tro at du er den store mannen. Skjønner? Ser dere, han kan ydmyke seg.

⁵⁹ Og, ser dere, Gud er så stor at Han kan ydmyke Seg til en plass, som et menneske ikke kan klatre så langt ned til, ser dere. Det er alt. Og i deres. . .

⁶⁰ Og de prøver å finne Ham. Hør nå her. De prøver å finne Ham ved å sende guttene til skole og få en Bachelorgrad ved et humanistisk universitet. Og—og de prøver å finne Det ved en teologisk terminologi fra—fra—fra—fra Bibelen. Og de prøver å finne Ham ved utdanningsprogrammer og ved organisasjonsprogrammer og ved å forskjønne ting og prøver å finne. Han er ikke der i det hele tatt. Du bare fekte i løse lufta, det er alt. Du—du kommer bort fra Det.

⁶¹ Om de kunne være store nok til å være—til å være enkle nok, kunne de finne Ham i den retningen, ved å være enkle. Men så lenge du beveger deg mot visdom, beveger du deg bort fra Ham.

⁶² Nå, la meg ta det slik at dere ikke går glipp av det. Så lenge du prøver å finne Gud ved visdom slik det var i Edens hage, slik det var på Moses' tid, slik det var på Noahs tid, slik det har vært på Kristi tid, på Johannes' tid, på apostlenes tid og frem til denne tid! Når du prøver å finne Det ut og prøver

å finne Gud ved visdom, beveger du deg lengre bort fra Ham hele tiden. Du prøver å forstå Det. Det er helt umulig. Bare ta imot Det. Skjønner? Bare tro Det. Ikke prøv å forstå Det.

⁶³ Jeg kan ikke forstå hvorfor, at, vel mange ting. Ikke mange ting forstår jeg eller kan jeg forstå. Jeg kan ikke forstå hvordan denne unge karen som sitter her spiser denne samme maten jeg kan og—og her er han med hodet fullt av hår og jeg har ikke noe. Jeg forstår det ikke. De sier at det er kalsium som gjør det; og jeg kan ikke klippe neglene ofte nok og har ikke noe hår i det hele tatt å klippe. Jeg—jeg forstår det ikke. Slik det gamle ordtaket er, jeg. . .

⁶⁴ Ikke bare for liksom å forandre situasjonen, alvoret; men Det er alvorlig, men jeg har ikke kommet til Seglet ennå.

⁶⁵ Hvordan en svart ku kan spise grønt gress og gi hvit melk som kjernes til gult smør! Jeg—jeg kunne så visst ikke forklare det, ser dere. For, ser dere, hvert enkelt er et produkt av det andre. Og hvordan det skjer, det kan jeg ikke forklare.

⁶⁶ Kan ikke forklare hvordan to liljer kan stå, eller to blomster fra samme art og én er rød og den andre gul og én brun og én blå. Jeg forstår det ikke. Samme sol skinner på dem. Hvor kommer fargen fra? Skjønner? Jeg—jeg kan ikke forklare det, men likevel må du akseptere det.

⁶⁷ Jeg skulle bare ønske at en stor teolog ville forklare for meg hvordan denne verden går i bane. Jeg skulle ønske du vitenskapelig kunne kaste en ball opp i luften for meg, få den til å vende om og ta en ny runde på samme sted. Du kunne ikke gjøre det. Og likevel er dette så fullkomment tidsinnstilt, at de kan forutsi når det vil bli solformørkelse på minuttet tyve år fra nå. De har intet tidsur eller en klokke, eller noe annet maskineri som er så fullkomment. Og likevel står det der. Og, så heller det bakover. Hva om det rettet seg opp litt? Ja. Du bare dummer deg ut ved å prøve, ser dere.

⁶⁸ Så, ser dere, ikke prøv å oppnå visdom for å forstå. Bare tro det Han sier. Og desto enklere du kan bli, der har du det, så vil du finne Det. Nå, jeg er så takknemlig for det, takknemlig for at Han er og har gjort Seg Selv enkel. Nå, vi finner det 6. kapitlet og det 9. verset. La meg begynne nå.

Da han hadde åpnet det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds Ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd. . . de holdt fast på.

⁶⁹ Legg merke til, det nevnes ikke noe om et nytt Livsvesen, eller en levende—levende Skapning i denne annonseringen av det Femte Segl. Nå, husk, det var på det Fjerde Segl. Det var på det Første Segl, Andre, Tredje og Fjerde, men ingen her. Skjønner?

⁷⁰ Nå, hvis dere legger merke til, la oss bare lese ett av Seglene på nytt. La oss gå tilbake til det Fjerde Segl, ser dere. Og det er det 7. vers.

Da han åpnet det fjerde seglet, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen si: Kom . . . se.

. . . da han . . . åpnet det tredje seglet, hørte jeg røsten av det—av det tredje livsvesen si: Kom og se.

. . . av det andre livsvesen . . . Kom . . . se.

. . . og det første livsvesen si: Kom og se.

⁷¹ Men så når vi kommer til det Femte Segl, er det intet Livsvesen. Nå, bare legg merke til.

Da han åpnet det femte seglet, så jeg under alteret . . .

⁷² Helt raskt! Ser dere, det er intet—det er intet Livsvesen der. Og et Livsvesen representerer makt. Vi vet det, ser dere. Det er ingen levende Skapning.

⁷³ Nå, ett av disse Livsvesener, vi fant ut da vi studerte åpenbaringen om menighetene, at ett av dem hadde . . . var en løve; og det andre—det andre var en okse; og det neste var et menneske; og det neste var en ørn. Vi fant ut i menighetstidene, at de fire Livsvesener som betydde fire makter, var samlet rundt Apostlenes Gjerninger, akkurat som tabernaklet i villmarken. Og dere forstår det, for jeg vil ikke bruke tid på å gå inn i det. Hvordan vi tegnet det ut her og viste helt nøyaktig! De våket over Dette, Lammet og Ordet, for å presentere Ordet akkurat slik de gjorde ved paktens ark på det Hellige Sted i villmarken og så videre.

⁷⁴ Nå, vi viste til og med posisjonelt, ved stamme-fargene til Israel og ved . . . Hvor mange hørte de syv—de syv menighetstider? Jeg antar nesten halvparten, to tredjedeler av dere. Legg merke til at selv Livsvesenets natur nøyaktig var et stammesymbol, hvilken vei de fire . . . de tolv stammene satt, fire på hver side eller—eller tre stammer på hver side. Og de fire Livsvesener satt og holdt øye med disse stammene fra alle fire kanter.

⁷⁵ Og da gikk vi og fikk tak i Evangeliene og viste nøyaktig. Når du gikk inn i arken, vokter de arken, paktens. Og videre finner vi ut at den nye Menighetens pakt, Dens representasjon på jorden, var den Hellige Ånd. Blodet hadde sendt den Hellige Ånd tilbake til oss. Og de fire Livsvesener representerte og som de—de tolv Israels stammer, idet det vokter. Og fant deres naturer og tok den samme naturen og førte den nøyaktig til hver enkelt av de fire Evangeliene, det var nøyaktig det samme. En talte til løven, den neste til oksen og den neste . . . De fire Evangeliene! Der er det. De fire Evangeliene er den Hellige Ånds beskyttelse. Amen.

⁷⁶ Det har alltid forundret meg... Det er noe jeg ikke kan glemme. Nå, det er rundt seks år, tror jeg, siden jeg hørte en stor mann si at det var... "Apostlenes Gjerninger var bare rammeverket." Jeg har hørt det bli sagt mange ganger. Men å høre en mann med hans status, som en predikant og som en lærer, som har skrevet noen av de berømte bøkene som folk leser overalt og si at Apostlenes Gjerninger egentlig ikke var passende for Menighetens lære!

⁷⁷ Når Apostlenes Gjerninger er selve fundamentet for Den; ikke rammeverket. Fundamentet! For Bibelen sier at Guds fundament "er bygd på apostlenes Doktrine," riktig, "Kristus, Hodet, Hjørnesteinen."

⁷⁸ Og da denne karen stod der og kom med den bemerkningen, jeg-jeg-jeg-jeg bare... Mitt hjerte var nær ved å stoppe. Og jeg tenkte, "Ikke rart." Vel, jeg forstår nå i Seglene. Det var ganske enkelt ikke åpenbart. Det er alt. Skjønner?

⁷⁹ Så at, der var de, stod der, men det var noe som nettopp sa det. Nå, legg merke til, de vokter.

⁸⁰ Nå, da vi kom til Matteus 28:19 og gikk gjennom det i Matteus, som representerte løven. Og da vi kom inn dit, fant vi nøyaktig ut hvorfor de døper i Jesu Kristi Navn. Og der var Han, stod der med akkurat det Skriftstedet, for å vokte den hellige, betrodde sannheten om dåpen i Jesu Kristi Navn. Ja vel. Vel, jeg kommer bort fra menighetstidene nå.

⁸¹ Legg merke til. Men, her, når vi kommer til dette Femte Segl nå, er det—er det—er det ingen rytter som drar ut og det er intet Livsvesen til å bekjentgjøre Det. Johannes bare... Lammet åpnet Det og Johannes så Det. Det var ingen der til å si: "Kom nå, se. Kom, se." Legg merke til, ingen makt fra noen levende Skapning. Ellers er det... .

⁸² Og på det Sjette Segl er det intet Livsvesen til å annonsere Det. Og på det Syvende Segl, er det intet Livsvesen til å annonsere Det. Ingen makt til å annonsere Det. Ser dere, ingen gjør det. På det... Hør her. På det... Etter det Fjerde Segl, er det ingen annonsering ved noe Livsvesens makt, fra det Femte, Sjette, eller Syvende, ikke i det hele tatt.

⁸³ Nå, legg merke til. Jeg elsker dette. Som på tiden til rytteren av de fire hestene, rytteren (entall) på de fire ulike hestene, var det et Livsvesen som annonserte makten. Hver gang rytteren satte seg på en ny hest og kom ut for å ri, kom et annet slags Livsvesen ut og annonserte det, "Det er en stor hemmelighet." Skjønner? "Det er hemmeligheten." Hvorfor? Annonserte hemmeligheten.

⁸⁴ Hvorfor er det ikke et her på det Femte Segl for å annonsere Det? Her er det, i henhold til åpenbaringen som Herren Jesus ga meg i dag, ser dere, eller denne morgenen

tidlig. Det er fordi hemmeligheten om menighetstidene allerede er fullendt på denne tiden. Hemmeligheten om antikrist er åpenbart på den tiden. Antikrist tok sin siste ridetur og vi fant ham på sin gulbleke hest, blandet med hans mange farger, ridende helt ned til fortapelsen.

⁸⁵ Vi får det på Trompetene og så videre, når vi underviser det. Jeg kunne ha gått til det nå, men vi kommer helt utenfor emnet igjen. Og vi—vi går . . . han rir . . .

⁸⁶ Det er grunnen til at det ikke er noen der. Nå, vi vet at når noe er skrevet, er det en grunn for det. Nå, dere husker jeg sa i begynnelsen, at det ikke kan være noe uten en grunn. Husker dere den lille blekkdråpen? Skjønner? Nå, du må finne årsaken. Det er en eller annen årsak til at de ikke trengte å ha et Livsvesen eller en makt til å annonsere når dette Seglet ble brutt. Og bare Gud kan åpenbare hvorfor, det er alt, fordi Det hele—hele ligger i Ham.

⁸⁷ Men årsaken til at Han åpenbarer det, slik jeg forstår, er fordi Gjenløsningsbokens hemmelighet er åpenbart så langt når det gjelder antikrist; og på samme tid er Menigheten borte og disse tingene skjer ikke engang i menighetstiden i det hele tatt. Det er riktig. De er—de er utenfor menighetstiden. Menigheten er uten tvil borttrykket på denne tiden. Menigheten går opp, i det 4. kapitlet av Åpenbaringen og vender ikke tilbake før Den kommer tilbake med Sin Konge i det 19. kapitlet. Men disse Seglene her åpenbarer hva som har vært, hva som er og hva som skal komme. Skjønner? Og nå, det som skulle skje i menighetstiden ble åpenbart ved disse Seglene. Og se nå hva som tar Den.

⁸⁸ De—de fire stadiene til denne rytteren har blitt åpenbart. De fire stadiene til antikrist som rir, har blitt åpenbart på denne tiden, derfor trenger de ikke å ha noen flere.

⁸⁹ Og det var fire levende Skapninger fra Gud, for å annonsere rytteren ettersom de red. Fire Livsvesener er fire makter. Nå, vi vet at *Livsvesen* ifølge tolkningen av de Bibelske symbolene betyr "makt." Nå, la oss se nærmere på det. De fire er Livsvesener i Bibelen, som representerer en makt blant folket.

⁹⁰ Nå, hvis vi ser for eksempel i Daniel da han så en viss nasjon oppstå, var det kanskje en bjørn som holdt et ribben som symbol. Deretter så han en annen makt oppstå, en geit. Det representerte noe. Videre så han en ny makt oppstå og—og det var en leopard med så mange hoder. Det representerte et bestemt rike. Deretter så han en til oppstå, en stor løve med tenner og—og som tråkket ned det som ble tilbake. Det representerte en helt annen makt. Det ene var Nebukadnesars rike; og det andre var en slags drøm. Daniel så en visjon; Nebukadnesar drømte en drøm. Men Daniel tydet drømmen hans og det stemte perfekt med visjonen.

⁹¹ Amen! Puh! Åh! [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.] Hvis dere bare visste hva som skjedde! Hva skjedde før vi dro herfra? Forstår dere? Ja, seks drømmer på rad stemte nøyaktig med visjonen. Amen. Skjønner? En drøm som er tydet er en visjon. Fordi en person er kanskje ikke født med en underbevissthet som kan være våken når han ser den, derfor går Gud over i underbevisstheten hans og taler til ham. Han lovet jo at Han i de siste dager ville besøke mennesker i drømmer og også i visjoner. Skjønner?

⁹² Nå, en visjon er når du er helt våken og står akkurat som dette og bestemte ting blir åpenbart. Og står og forteller dem om det; ser hva som har skjedd og hva som kommer til å skje og så videre.

⁹³ Men, nå, en drøm er når du sover og de fem sansene dine er inaktive og du er—du er i underbevisstheten din. Du er et sted, fordi, når du kommer tilbake, husker du hvor du har vært, husker det hele livet. Skjønner? Så, det er underbevisstheten din. Så for å kunne, ser dere. . .

⁹⁴ Som kongressmann Upshaw pleide å si: “Du kan ikke være noe du ikke er.” Og det er ganske så riktig, ser dere.

⁹⁵ Og så, hvis du er født som en seer. Nå, ser dere, for å gjøre det må begge bevissthetene være helt sammen; ikke én *her* med fem sanser aktive, den andre *her* ute når du sover og de fem sansene ikke er aktive. Men, ser dere, når du er født med begge to rett sammen, trenger du ikke sove. Du bare går fra den ene til den andre, slik—slik som det. Du trenger ikke sove. Det er ikke nok rom til å sove. Og du kan ikke gjøre deg slik.

⁹⁶ Så, “Gaver og kall er forutbestemt av Gud.” De er—de er Guds gaver og kall, selv “uten omvendelse,” sier Bibelen. Skjønner? De var bestemt før verdens grunnleggelse. Skjønner?

⁹⁷ Nå, nå vi finner ut at. . . Et dyr i Daniel, det betydde at det var en makt som skulle oppstå iblant folket. Ja vel. Og—og Johannes’ visjoner her også viste at det var makter, nasjoner som oppstod. Slik som de Forente Nasjoner kommer frem i Åpenbaringen 13 som et lam. Og så om dere ønsker å vite, ulike. . .

Du sier: “Vel, det, det er snakk om nasjonal makt.”

⁹⁸ Det representerer også hellig makt også, et dyr. Visste dere det?

⁹⁹ Legg merke til Rebekka; da—da Abrahams tjener, Elieser. . . Da han kom for å hente-bekka—Rebekka, hun. . . hjalp han henne opp på en kamel, akkurat den kamelen hun ga vann. Og hun red på denne kamelen for å møte sin usette brudgom. Nettopp det hun vannet var den tingen som førte henne til sitt fremtidige hjem og ektemann.

¹⁰⁰ Og det er det samme i dag, ser dere. Nettopp det som Menigheten vanner, det er Sæden, Ordsæden. Det er akkurat det Ordet som blir levende og fører oss til vår usette Brudgom. Skjønner? Skjønner?

¹⁰¹ Og se hvor fullkomment. Isak hadde dratt hjemmefra og var ute på markene borte fra hjemmet sitt da Rebekka så ham.

¹⁰² Og Menigheten møter Kristus i luften og så tar Han Henne tilbake til Hjemmet, Faderens Hjem, der herskapshusene er ferdige. Isak tok Rebekka på samme måte.

¹⁰³ Og, legg merke til at det var kjærlighet ved første blick. Åh, du store! Hun bare løp for å møte ham.

¹⁰⁴ Og det er slik Menigheten vil møte Kristus i luften og for evig være sammen med Ham.

¹⁰⁵ Nå, i Bibelsk terminologi er disse Livsvesener makter. Legg merke til det. Jeg vil, nå, jeg vil at dere skal legge merke til dette.

¹⁰⁶ Djevelen hadde sine fire dyr med skiftende farger til å dra ut på. Han hadde sine fire dyr. Det var alle tre som var satt sammen til én farge og dannet den til en—en gulblek hest; en hvit hest, rød hest, svart hest. Og vi så at hver enkelt av de var et stadium av hans tjeneste, et stadium av den første menighet som hadde dannet seg til en denominasjon i Nikea. Den originale pinsemenigheten som den Hellige Ånd var utøst over kom ned og tok opp en antikrist-ånd, dannet en organisasjon og fødte noen organisasjonsdøtre. Forandret sin makt tre ganger og plasserte dem i én og dannet en gulblek hest. Og ble så gitt et navn kalt Døden og red på ham inn i Evigheten. Så enkelt som det kan få blitt! Nå, legg nå merke til det ble gitt ham denne—denne hesten og han rir på den.

Gud, Gud har også, hver gang . . .

¹⁰⁷ Nå, følg med. Da antikrist kom til syne først, hva kom han til syne på? Hvit hest. Ser dere hvorfor, uskyldig som han kunne få blitt, bare en doktrine i menigheten. De ønsket fellesskap. Ditt fellesskap er med Kristus. Men de ønsket et fellesskap. De orket det rett og slett ikke, de ønsket å få . . .

¹⁰⁸ Vel, dere vet slik små klikker oppstår i menigheten. Dere, dere vet det, dere pastorer. Skjønner? De, som de sier, "Like barn leker best." Men hvis vi er født på ny, brødre, så er det—det ikke holdningen å innta, ser dere. Nei. Nå, vi—vi—vi . . .

¹⁰⁹ Hvis vi ser noe galt i våre brødre, la oss bare be og holde det innfor Gud og elske den mannen inntil vi bringer ham rett inn i Guds Nærvær. Skjønner? Det er måten, virkelig måten å gjøre det på.

110 Dere vet, Jesus sa: “Det vil være ugress der,” fordi Jesus sa det ville være det, “men ikke riv dem opp; du vil ta med hveten sammen med det.” Ser dere, “Bare la dem være i fred.” Han vil gjøre. . . La Ham ta hånd om atskillelsen når tiden kommer. Skjønner? La alt sammen vokse sammen.

111 Legg merke til, da dyret dro ut, dro antikrist ut på et dyr, sin makt.

112 Åh, jeg elsker dette! Jeg begynner bare å føle meg religiøs akkurat nå, ser dere, kanskje stimuleringen. Legg merke til da antikrist. . . Åh, de—de åpenbaringene i Nærværet av Ildkulen som hang der i et rom! Inntil. . . Åh, broder! Selv om jeg har sett Den siden jeg var barn, skremmer Den meg hver gang Den kommer nær meg. Han setter meg nesten i en ubevisst tilstand. En blir aldri vant med Den; en kan ikke. Den er for hellig.

113 Legg merke til ettersom antikrist dro ut på sine tjenstedyr, så sendte Gud ut et Dyr til å kjempe imot det. Skjønner? Nå, legg merke til. Så hver gang (dyret red) på sin hest, antikrist red på sin hest, på sitt dyr for å annonsere sin tjeneste; sendte Gud Sitt Dyr også og Han var på Det for å annonsere Sin strid mot det.

114 Nå, Skriften sier: “Når fienden kommer inn som en flom, vil Guds Ånd reise opp en standard imot den.”

115 Og så da fienden dro ut som en antikrist; sendte Gud ut en bestemt type makt for å møte ham. Og så da de. . .

116 Han dro ut igjen som en rytter på en rød hest, en annen farge, en annen makt, en annen tjeneste; Gud sendte en annen etter ham for å kjempe mot det, for å holde Sin Menighet oppe.

117 Sendte det tredje; igjen sendte Gud Sitt og det tredje Dyret kom og annonserte det.

118 Han sendte det fjerde; Gud sendte Sitt fjerde. Og deretter ender antikrist og menighetstidene endte også på den tiden. Følg med. Nå, åh, dette er veldig bra!

119 Nå, vi ser at djevelen bytter på fire—fire dyr, som betydde hvilken makt de åpenbarte for. . . eller hva slags makt han åpenbarte for verden og hvordan de endte opp i denne gulbleke, “døds” hesten.

120 Nå, la oss se på Guds makter, ved disse Livsvesener til å kjempe imot dem.

121 Det første Livsvesen fra Gud, som Han sendte ut for å møte antikrist med, da antikrist—ånden bare var i hans lære. Nå, husk, da antikrist først red ut, var han i en lære-tjeneste. Antikrist red først i en lære-tjeneste. Nå, se på den som kom for å møte ham: løven, Løven av Judas stamme som er Ordet. Da hans falske lære gikk ut, kom det sanne Ord for å møte ham.

122 Det er grunnen til at vi hadde en Irenaeus og en Polycarp og—og—og—og de karene, en sankt Martin.

123 Da antikrist red med sin falske lære; sendte Gud Sin Lære ut, Ordet, Løven av Judas stamme, som er Ordet manifestert i den Hellige Ånd. Og den Hellige Ånd, der, for å manifestere Seg Selv, som er Ordet!

124 Det er grunnen til at den første Menighet hadde helbredelser og mirakler og visjoner og kraft, fordi det var det levende Ordet, i form av Løven av Judas stamme, som red ut for å kjempe imot det. Amen! Nå, fikk dere tak i det? Han sender sin makt, antikrist; Gud sender Sin, Ordet. Antikrist, falsk lære; den sanne Læren dro ut med det for å kjempe imot det! Nå, det var den første. Nå, dette var den første apostoliske Menighet som dro ut for å møte ham.

125 Nå, det andre dyret som antikrist sendte ut, var et rødt dyr som skulle. . . som han red på, skulle ta freden (og) fra jorden og—og krig.

126 Nå, det andre som dro ut for å kjempe imot ham var Oksedyret. Oksen betyr arbeid, åkets Dyr.

127 Og nå, om vi bare kunne stoppe bare et øyeblikk. La meg, ja, la meg, bare for å være sikker på at dere skjønner dette nå. Nå, det er slikt som kan være litt forvirrende for dere. Men la oss finne Tyatira over her. Følg med og se om det ikke er en—en—en arbeidende Menighet, ser dere.

Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira: Dette sier Guds Sønn, som hans øyne som luende ild og fottene hans er som fint kobber:

Jeg vet om gjerningene dine, . . .

128 Ser dere, alt blir gjerninger nå, ser dere, fordi det var den som red med ham.

. . . og kjærligheten din og tjenesten din, (ser dere, det er bare. . .) troen din og. . . tålmodigheten og gjerningene dine (igjen, to ganger, “gjerningene dine”), er de siste flere enn de første.

129 Ser dere, det viser at Tyatira Menighetstid etter at antikrist hadde etablert seg og kommet inn i Tyatira Menighetstid, så kunne den lille Menigheten ikke gjøre annet enn å ganske enkelt bare—bare arbeide.

130 Og en annen ting, oksen er også, er et Offerdyr. Skjønner? De ga sine liv så frivillig som bare det i den mørke tidsalder, ett tusen år der da katolisismen kontrollerte verden. Og de gikk bare rett inn, ja eller nei. De hadde ikke noe imot å dø. Hvis det var døden, var det helt i orden. De gikk i døden i alle fall. Hvorfor? Selve Ånden i tidsalderen!

¹³¹ Det er grunnen til at dem, det er grunnen til at Irenaeus, det er grunnen til at Polycarp, Johannes, Paulus, de store og mektige mennene der ute kjempet imot den tingen!

¹³² Paulus så det. Han sa: “Jeg vet at etter min bortgang vil det komme inn ulver iblant dere, brødre, som lærer forvrengete ting og det vil lokke dere bort.” Se på den strenge, lille, gamle apostelen som stod der med ryggen full av piskasår og rennende øyne. Men han kunne se lengre enn deres... det teleskopet her borte som de sier kan se hundre og tjue millioner lysår ut i rommet. Han kunne se rett inn i Evigheten. Der var han. Og han forutsa det og sa at det ville skje. Og sa også, gikk videre ned til den neste tidsalderen. Nå, legg merke til, der var han.

¹³³ Videre etter ham var det Johannes som levde lengst. Og da Johannes prøvde å ta alle de hellige brevene, salvet med den Hellige Ånd og sette dem sammen og lage Bibelen, tok det romerske styret ham til fange og satte ham på øya Patmos. Han var der ute på øya Patmos for Guds Ords skyld. Polycarp hjalp ham med å oversette det.

¹³⁴ Jeg leste her om dagen brevet som Maria selv skrev til Polycarp. Og bebreidet... bebreidet ham ikke. Men roste ham for å være en modig mann som kunne lære og ta imot Jesus Kristi lære, Han som var født av henne fra Gud. Marias eget brev som hun hadde skrevet til Polycarp.

¹³⁵ Polycarp ble matet til løvene, vet dere. Nei, han ble brent. Det—det var for sent å slippe løs en løve på arenaen og derfor rev de ned et baderom, et gammelt badehus der og plasserte ham ute på—ute på—ute på arenaen og—og brente ham.

¹³⁶ Og på sin vei nedover gikk han med bøyd hode. Den romerske høvedsmannen sa: “Du er en gammel mann og velrespektert. Hvorfor forneker du det ikke?”

¹³⁷ Han bare fortsatte å se mot Himmelen. Og en Røst talte et eller annet sted fra. De kunne ikke forstå hvorfra. Sa: “Polycarp, frykt ikke. Jeg er med deg.” Hm-hmh. Hvorfor? Han stod med Ordet.

¹³⁸ Og da de begynte å stable opp plankene på ham for å brenne ham, kom det en Himmelsk musikk ned. Og—og hymnene fra noen Engler et eller annet sted som sang sangen. Han blunket ikke en eneste gang mot spotteren.

¹³⁹ Det er modige menn. Det er menn som kan stå. Martyrene ned gjennom tidsalderne der, som led fryktelig. Men hva var de? De var under inspirasjonen, Guds Ånd, kraften. Jeg... .

¹⁴⁰ Ikke glem dette, menighet. Og dere brødre på lydbånd, jeg vil at dere skal tenke gjennom dette. Hvordan kunne menn gjøre noe annet enn det Guds kraft hadde frigjort for dem? Jeg skal sette denne boksen her oppe for å symbolisere det. Hvis

Gud sender en bestemt Ånd iblant dem, så er det den eneste tingen som de kan arbeide ved Ånden som arbeider iblant dem. Nå, vi skal bevise det for dere med Menighetens historie og ved åpningen av Seglene og kraften som ble løslatt; og se hvor nøyaktig Menigheten responderte på salvelsen og de kunne ikke gjøre noe annet.

¹⁴¹ Nå, det første var en løve som brølte, det rene, uforfalskede Ordet.

¹⁴² Det andre i Tyatira var oxen. Og Det var et—et nedtyngt . . . et åkets Dyr. Unnskyld meg. Og Det var også et Offerdyr. Og var ikke det nettopp den stakkars lille Menigheten? Rom hadde etablert seg der nede i tusen år med mørk tidsalder og alt som ikke bekjente seg til den romerske kirken ble tatt livet av umiddelbart. Og de måtte arbeide, dra fra sted til sted.

¹⁴³ Dere frimurere, jeg vil be om deres oppmerksomhet. Husker dere korsets tegn? Nå, dere—dere vet hva jeg snakker om.

¹⁴⁴ Nå, legg merke til. Nå, om dere—om dere legger merke til det, så vernet og beskyttet det Bibelen. Skjønner? Og de måtte arbeide blant hverandre. Der har dere det, oxen. Og da tiden kom for å . . . Vi leste det i går kveld. Ser dere, da den tingen dro ut og offeret kom og de måtte gå.

Han sa: "Ikke skad vinen og Oljen."

¹⁴⁵ Hva gjorde de? De gikk frivillig opp dit og døde. De brydde seg ikke, fordi Menighetens Ånd på den tiden var offer, arbeid. Og de gikk opp så frivillig som bare det, salvet med den sanne Guds Ånd for den tidsalderen og døde som helter, et offer; tusen ganger tusen, sekstiåtte millioner av dem er nedskrevet.

¹⁴⁶ Okse, offer! Åh, du store! Forstår dere det? [Forsamlingen sier: "Amen"—Red] Okay. Ja vel. Nå, offer, den kunne bare arbeide i den tidsalderen, for å kjempe imot den store motstanden i de tusen årene.

¹⁴⁷ Nå, det tredje dyret som dro ut fra djevelen var denne svarte hesten. Skjønner?

¹⁴⁸ Nå, det tredje Livsvesen som dro ut, en kraft fra Gud, for å kjempe imot ham, for å kjempe imot den svarte hestens makt; var et menneske, klok, smart, med Guds visdom. Dere vet, et menneske er smartere enn noen av dyrene. Skjønner? Han er smartere, for han kan overgå ham i de fleste tilfeller. Han er klok, skarp. Skjønner? Og han . . .

¹⁴⁹ Tiden fra den mørke tidsalderen, kommer nå ut fra den mørke tidsalderen og ned på denne andre siden, der denne svarte hesten red da de tok betalt for sine—sine—sine—sine offer og alt de gjorde. Og penger var bare . . . Åh, dere vet hvordan det var.

150 Nå, det neste som dro ut for å bekjempe det var Livsvesenet med menneskeansiktet; smart, utdannet, skarp, fin, salvet med Ånden for den tiden. La dere merke til det? Nå, han dro for å kjempe imot ham med Guds visdoms kyndighet med seg. Det var reformasjonens tidsalder, Martin Luther, John Wesley og så videre. Ser dere, det var reformasjonen. Zwingli og, åh, alle dem, Knox, Calvin og alle dem, ser dere, dro ut. Det var kyndighet. Nå, følg med, nøyaktig fra den mørke tidsalder fra reformasjonen og fremover, se, det var menneskets skarpsindighet.

151 Hvis dere bare kan åpne vinduene litt! Jeg tror folk begynner å bli nokså varme, ja, kanskje, der inne. Om dere bare kan åpne vinduene litt! For jeg vet, hvis jeg som står her og forkynner er varm, så vet jeg dere er nødt til å være det der ute.

152 Vel, legg merke til det var menneskets skarpsindighet. Nå, forstår dere?

153 Det tredje dyret som satan sendte ut, han ble skarpsindig også. Følg med, "En liter hvete for en denar. Tre liter bygg for en denar." Skjønnere? Åh, du store! Skjønnere? Penge-programmet, sluheten for å få verdens gull og rikdommer inn i det. Det er nøyaktig fullbyrdet. De begynte å ta betalt for bønner. Og for... Skapte et sted som kaltes skjærsilden og ba forfedrene sine ut. Og, åh, du måtte testamentere skjøtene dine og alt, eiendommen din. Kirken og staten var det samme og kirken overtok eiendommen din.

154 Og ser dere ikke at noen av disse evangelistene i denne tid fremdeles har den samme salvelsen over seg? Får gamle mennesker til å gi fra seg pensjonene sine og testamentere hjemmene sine til bestemte ting. Ja, broder, jeg—jeg ønsker ikke å begynne på det, ser dere. Men nå vil jeg holde meg helt til dette; jeg ser tilbake for å se hvor jeg går. Nå, legg merke til disse mennene, det er opp til dem. Det er opp til dem. Det—det—det har ikke noe med meg å gjøre. Jeg er bare ansvarlig for Dette her.

155 Nå, legg merke til at Livsvesen som kom for å kjempe imot det nå var et menneske. Og vi vet alle at dette Livsvesen, som et menneske, denne makten fra mennesket skjønte med sin forstand at det nattverdsbrødet som Martin Luther hadde i hånden da han klatret opp disse trappene...

156 De sa: "*Dette* er Jesu Kristi Blod. *Dette* er Jesu Kristi legeme."

157 Og Luther kastet det ned og sa: "Det er brød og vin. Det er ikke Kristi legeme; for det er blitt opphøyet og sitter ved Guds høyre hånd og går i forbønn." Ser dere, visdom; ser dere, mennesket.

158 Og da John Wesley kom etter Zwingly hadde kommet inn og Calvin.

¹⁵⁹ Og de fikk menigheten i en stilling, av sikkerhet, slik at de ikke ville ha flere vekkelse. “Det som skjer, det skjer.” Det var alt. Og de levde alle slags liv. Den lutherske kirke er så forvrenget og den anglikanske kirke! Åh, du store! Hele landet ble bedervet, akkurat slik det er nå. Kirkene forvrenget det. Da Kong Henry den—den VIII og kom til England og etter bloody Mary og alle disse tingene hadde skjedd. Og da var kirken så full av vold og moralsk forfall. Mange gjorde krav på kristendommen og levde med fire eller fem koner, eller gjorde alt de ville og holdt på i urenheter.

¹⁶⁰ John Wesley studerte Skriften og så på det, det ble åpenbart for ham at Jesu Kristi Blod helliggjør den troende. Og du . . . skulle ikke . . . Hva gjorde han så? Han kom ut i en ny reformasjon. Han reddet verden på sin tid, slik Luther gjorde. Skjønner? Hva var det? Mennesket, Livsvesenets makt, som gikk ut.

¹⁶¹ Ga mennesket visdom og forståelse for at det er galt. “Det er ikke Jesu Kristi Blod. Det er ikke Jesu Kristi legeme. Det symboliserer legemet.” Skjønner?

¹⁶² Det er fremdeles den store diskusjonen mellom katolikker og protestanter nå. Det er det eneste de ikke kan enes om akkurat nå. Alt annet kan de enes om, bortsett fra det; i disse rådene de har. Legg nå merke til. Men dette, men de—de kunne ikke enes om det. [Broder Branham banker på talerstolen tre ganger—Red.] Skjønner?

¹⁶³ Det ene “Er Blodet og de,” sier, “det er bokstavelig talt Blodet; at presten har makt til å forvandle dette brødet til Jesu Kristi bokstavelige legeme.” Det er det det lille tabernaklet er, i—i kirken, vet dere. Det er grunnen til at de gjør tegn og alle slags hedenske offer når de går forbi, vet dere og bøyer seg og tar av seg hatten og så videre. Det er ikke til bygningen; det er til nattverdsbrødet som er i tabernaklet. Og legg merke til hvordan satan i sin sluhet har arrangert dette!

¹⁶⁴ Men, ser dere, på den tiden la Gud en visdommens Ånd over mennesket, ser dere, til å forstå at det var galt. Nå, det var for å bekjempe det tredje dyret, som han red på, som hadde gjort menigheten så bedervet, at det var fryktelig. Reformatorene, hva gjorde de da, de i reformatorenes tidsalder? De førte Menigheten fra sine hedenske avgudsseremonier tilbake til Gud igjen. Skjønner? Det var det Livsvesenet menneskets kyndighet, rytteren, dro ut for å gjøre.

¹⁶⁵ Nå, men les nå vers 3 og . . . eller Åpenbaringen 3:2, bare et øyeblikk. Nå, jeg har skrevet det ned her av en eller annen grunn. Nå, dette er, kommer inn nå i den lutherske tidsalderen, i reformatorenes tidsalder, i Åpenbaringen 3:2.

¹⁶⁶ Det de gjorde var at de organiserte. Så fort Luther hadde startet sin menighet, organiserte de den. Ja vel, det samme

gjorde Wesley. Det samme gjorde pinsevevnerne, helt riktig, organiserte det. Og hva gjorde de? De tok opp det samme systemet som de kom ut fra. Skjønner?

167 Nå, følg med på dette, Åpenbaringen taler om denne Sardes-menigheten. “Til engelen for menigheten,” er det første verset, selvfølgelig. Skjønner? Ja vel.

Våkn opp og styrk det som ennå er igjen,

168 Det er, “Ordet som dere har blitt lært,” ser dere, “det som ennå er igjen.”

... som er i ferd med å dø...

169 Han er da klar for å gå tilbake til en organisasjon igjen, akkurat som den katolske kirken han kom ut av. Skjønner?

... for jeg har ikke funnet gjerningene dine fullkomne for Gud.

170 Slik er det. Der er... Der går han rett tilbake igjen. Ser dere ikke hvorfor organisatoriske systemer er feil? Hvem startet det? Gjorde Gud? Gjorde apostlene? Den romerske katolske kirke gjorde det. Nå, la bare en hvilken som helst historiker si noe annet. Det er ikke der. De er, de sier de er moderkirken og de er det. Men de organiserer det og lager et system under menns lederskap. Og vi tok ikke én mann slik de gjorde; vi tok et helt råd med menn, satte dem sammen og da fikk du virkelig forvirring. Det er riktig. Hvordan kan et råd gjøre det, hvorledes?

171 Det er akkurat som vi tror at demokrati er riktig. Jeg tror det er det også men det vil aldri fungere riktig. Det kan ikke. Med en flokk med Rikkier rundt her som styrer det, hvordan i all verden kan du få det rett? Du kan ikke. Legg merke til, den rette tingen var en gudfryktig konge.

172 Legg merke til Livsvesenet, det tredje Livsvesen nå, var menneskets kyndighet. Og han representerte reformatorene som gikk ut.

173 Fra avguderiet ved å ta, si: “*Dette er brødet.*” [Broder Branham klapper i hendene fire ganger—Red.] “*Dette er vinen.*” [Broder Branham klapper i hendene to ganger.] Ser dere, antikrist har fortsatt noe som symboliserer kristendom. Han må ha det fordi han er “imot,” ser dere. Og så, hvis han skal være imot noe...

174 Nå, hvis han kom og sa: “Åh, jeg er Buddha.” Vel, det betyr ikke noe. Det gjør alle. Det er bare en hedning til å begynne med.

175 Men antikrist er slø. Han har alle slags ting som representerer kristendommen der. Bare at det er på den andre siden, noe imot Dets originale Doktrine. Ser dere, det er det som gjør ham til antikrist. Skjønner?

176 Så, reformatorene, da Livsvesenet dro ut i form av en—av et menneske for å bekjempe det!

177 Nå, ikke glem dette, klasse! Ikke glem det! [Broder Branham banker på talerstolen fire ganger—Red.] Skjønner? Husk Det, alle ditt livs dager! Skjønner? Disse Livsvesener er korrekte. Det er SÅ SIER HERREN. Skjønner?

Legg merke til, avgudsdyrkelse førte til . . .

178 Menneske-Livsvesenet dro ut med Guds kraft, med visdom som Gud ga ham og førte Menigheten fra avgudsdyrkelse tilbake til Gud. Men i det . . .

179 Vi finner ut i den samme menighetstiden, da de begynte å denominere seg, for å gjøre det samme som de gjorde i begynnelsen, som Rom gjorde, nå skal hun danne døtre til kirken. Og hva sier hun?

180 Sa: "Nå, at du er . . . Jeg har funnet deg fullkommen. Og du må styrke den lille styrken du har tilbake." Nå, hør hvordan Han advarer dem i Åpenbaringen igjen, 3:3. La oss ta . . . Vel, jeg tror jeg hadde det for bare noen øyeblikk siden.

Husk derfor fra hvordan du tok imot og hørte! Hold fast på det og omvend deg!

181 Bare med andre ord: "Husk at du har kommet ut av en slik fordervelse som det." Skjønner? Og se her.

. . . Derfor, hvis du ikke vil våke, skal jeg komme over deg som en tyv, (hm-hmh) og du skal vite . . . og du skal ikke vite i hvilken time jeg kommer over deg.

182 Videre nedover kommer Han til å flytte lysestaken, ser dere. Så, slik er det. Hva er det? Menighetens Lys.

183 Og hun gikk rett inn i det samme organisatoriske systemet med hedensk mørke som hun kom ut av og der er hun ennå i dag med oppriktige mennesker som tror at det er Sannheten, akkurat slik katolikkene gjør. Og protestantene ler av katolikkene; når det er seks av den ene og et halvt dusin av den andre, nøyaktig i henhold til Ordet. Menneskets visdom!

184 Nå, legg merke til. Åh, hvor jeg elsker Dette! Hør nå hvordan Han advarer dem. Nå, nå vi . . . Er dere fullstendig enige alle sammen av dere? Nå, hvis ikke, skriv et spørsmål til meg. At disse Livsvesener er nøyaktig identifisert i hver tidsalder, slik Bibelen har identifisert dem her. Det er nøyaktig hva de har gjort der. Historien viser hva de har gjort. Vi ser rett her og ser hva de har gjort.

185 Og her, de Livsvesener, jeg—jeg—jeg visste ikke det tidligere. Jeg bare satt der. Jeg kunne bare se at det beveget seg opp der, akkurat slik dere ser på meg. Skjønner? Og det må være riktig, fordi det stemmer her med Bibelen. Så hvordan kan du si noe annet enn at det er riktig? Legg merke til dette.

186 Nå, det fjerde Livsvesen som ble sendt ut for å bekjempe antikrist, i dette siste Livsvesen. Er dere klare? [Forsamlingen

sier: “Amen.”—Red.] Det siste Livsvesen som ble sendt ut eller den siste makten for å bekjempe antikrist som var imot Guds Lære, antikrist, var en ørn. Skjønner? Det fjerde levende Livsvesen var en ørn. Nå, bare studér tidsalderne, studér Skriften. Er ørnen! Og i Bibelen var den siste tidsalderen en ørnetidsalder. Og Gud sammenligner ørnen med Sine profeter. Skjønner? Den. . . Nå, følg med. Den siste tidsalderen, ørnetidsalderen, en—en åpenbarer av det sanne Ordet. Skjønner?

187 Før Gud går til handling slik Han gjorde på Noahs tid, sendte Han ut en ørn. Da Han førte Israel ut og Faraos hær var klare til å dra, sendte Han en ørn. Hver gang sender Han en ørn helt på slutten.

188 Og her sender Han en ørn igjen. Det stemmer nøyaktig med Ordet. Så hvordan kan du få det til å bli noe annet? Sender en ørn, (hvorfor) en åpenbarer av Sannheten som hadde avtatt ned gjennom hele tidsalderen.

189 Så hvordan i all verden kunne oksen, eller—eller mennesket, eller hva enn slags Livsvesen som red, hvordan kunne det i det hele tatt bli åpenbart før ørnen kom? De hadde sin plass; de var gudeligsendte Livsvesener akkurat som alle andre var.

190 Løven, det var den første. Det var der antikrist kom frem til—til strid.

191 Så reiste han opp en ny makt; Han sendte en makt for å møte det.

192 Så reiste han opp en ny makt; Han sendte en ny makt til å møte det.

193 Og så ved den siste makten sender Han ned ørnen, “For å gjenopprette barna tilbake til den originale Troen igjen, til deres fedre.” Ørnetidsalderen! Så legger en merke til at det ikke er flere Livsvesener. Det er det hele. Det er slutten. Nå, hvis dere nå vil ta Åpenbaringen 10:1,7. Jeg har referert til det. Husk i den siste budbærers tidsalder, ser dere, hva skulle skje da? “Alle Guds hemmeligheter ville bli åpenbart.” Ørnen! Amen!

194 Nå ser dere de fire dyrene som red. Det var fullkomment riktig. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og nå, her er hver tidsalder eller hver makt som red bak det. Og der er Skriftstedet som viser hva fiendens rytter gjorde. Det er blitt åpenbart i disse Seglene. Og det er også blitt åpenbart nå at hvert Livsvesen, makt som Gud sendte ut for å bekjempe det, treffer nøyaktig på en prikk helt frem til ørnetiden. Nå, hvis dette er den siste tiden, vil det komme en ørn, riktig og til den. Nå, husk.

195 Nå, i tiden da løven kom, det originale Ordet, lyttet rundt hundre av dem til løven.

196 I tiden da oksen kom, lyttet bare en ørliten andel av dem til oksebudskapet.

197 I tiden da mennesket kom, virket han blant mennesker, ser dere, så Han var smart. Han fikk ut en liten gruppe.

198 Og hva gjorde de? Satan så det, så han bare sender dem rett tilbake og gifter dem inn i det.

199 Og husk, når ørnen til slutt kommer, vil det kun være en hundredel av en prosent som vil høre. Det er en ørnetidsalder. Husk, det er alle disse andre rytterne. . . Og selv Jesus forutsa: “Dersom Han ikke fremskyndet Sitt Komme, ville intet kjød i det hele tatt bli frelst for Bortrykkelsen.” . . . ? . . . Er det Skriften? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Så du ser hvor vi er, gjør du ikke, broder og søster? [“Amen.”] Ser dere hvor vi er?

200 Gud, jeg er så glad at jeg—jeg—jeg ikke vet hva jeg skal gjøre! Det er bare ikke meg som står her oppe og—og taler. Jeg er her inne også. Jeg, jeg er iblant dere. Ser dere, jeg, Det er meg. Jeg har familie. Og jeg har brødre og søstre som jeg elsker. Og Himmelen Gud var så vennlig at Han kom ned og—og åpenbarte dette av Seg Selv, ved visjoner som er blitt stadfestet i tretti år at er Sannheten. Vi er her. Vi er. . . Vi har kommet frem. Det er alt. Vitenskapelig forskning har bevist Det. Stadfestelsen av Ordet har bevist Det. Og vi er her! Og denne Åpenbaringen kommer fra Gud og Det er Sannheten!

201 Har dere forstått noe? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg bare lurte på det. Skjønner? Ja, sir. Jeg trenger kanskje ikke fortelle dere det da på søndag. Legg merke til. Legg merke til. Underfullt! Nå, nå, legg merke til dette nå.

202 Og så på den—den tiden da Gud skulle utfri verden før vannflommen, sendte Han en ørn.

Og på tiden Han skulle utfri Israel, sendte Han ørnen.

203 Tror dere at på den tiden da Johannes satt på Patmos Øy, at dette Budskapet var så fullkomment at Han ikke kunne betro Det til en Engel? Dere vet at en engel er en budbærer. Men vet dere at budbæreren var en profet? Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] La oss bevise det. Åpenbaringen 22, la oss se om det var en ørn. Ja. Ser dere, han var en. . . Uten tvil var han en engel, han var budbæreren, men det var en profet som åpenbarte hele denne Åpenbaringsboken for ham.

204 Åpenbaringen, det 22. kapitlet og det 19. verset, jeg tror det er riktig hvis jeg har det nedskrevet her nede. . . 22:19, jeg kan ha feil. Nei. [Noen sier: “Det er 22:9, kanskje.”—Red.] 22:9, det er hva det er. Jeg så på 22:9. Det er riktig. Åh, ja, her.

Da sa han til meg: Se til at du ikke gjør det! For jeg er en medtjener sammen med deg og dine brødre profetene, . . .

205 Følg med på hva Johannes så her.

. . . Jeg Johannes så og hørte alt dette.

206 Nå avslutter han. Dette er det siste kapitlet.

. . . Og da jeg . . . hørte og så, falt jeg ned for å tilbe foran føttene på engelen som viste alt dette, som viste meg alt dette.

207 Og, “han,” da, “engelen,” ser dere.

Da sa han til meg: Se til at du ikke gjør det . . .

208 Ingen ekte profet ønsker å bli tilbedt eller budbærer av noe slag, ser dere. Det er til Gud alene.

Da sa han til meg: Se til at du ikke gjør det! For jeg er en medtjener sammen med deg og dine brødre profetene og dem som tar vare på ordene i denne boken: Gud skal du tilbe.

209 Skjønner? Nå, Boken var så viktig, at Det er Guds Ord. Nå, følg med. Og når Guds Ord blir brakt frem, må Det bringes frem av profeten, fordi det er dem Guds Ord kommer til.

210 Jeg forventet å få et spørsmål om det i—i denne boksen her. Jeg tenkte jeg bare ville komme dem litt i forkjøpet, vet dere. Jeg bare føler at det er ett slikt et der i den retningen, det er alt. Jeg—jeg bare tenkte jeg ville komme til det, ser dere. Skjønner?

211 Ethvert Guds Ord er brakt frem. Bibelen forandrer ikke systemet i det hele tatt, ser dere. Det er det samme. Det må komme til denne seeren som vi venter skal komme, legg nå merke til dette, Åpenbaringen 10:1,7.

212 Nå, la oss lese det—det 9. verset igjen. Nå, vi får . . . vi . . . Nå, før vi går til det verset, vil jeg spørre dere om noe.

213 Forstår dere fullt og helt før vi forlater disse Seglene? Nå, husk, det er ingen flere makter som går ut etter ørnen, ser dere, ingen flere. Hver gang antikrist sendte ut noe, sendte Gud en makt. Antikrist sendte en ny makt; Gud sendte noe for å bekjempe det. Deretter sendte han en ny makt; Gud sendte noe for å bekjempe det. Skjønner? Og så da Han kom ned til ørnen, var det Hans Ord tilbake slik Det var i begynnelsen.

214 Nå, følg med. Er ikke profeten vi ser etter en mann salvet med—med Elias' Ånd? Det vil ikke være Elias selvfølgelig. Men det vil være en mann, som det, som vil komme igjen. Og selve tjenesten hans er å sende, å gjenopprette tilbake, dette falne folket gjennom disse denominelle feiltolkningene, tilbake til den originale Troen til fedrene. Nå, hvis ikke det binder Bibelen sammen, vet ikke jeg—jeg hva som gjør det. Jeg—jeg—jeg kan ikke si noe mer om det, for slik er det. Dere har ganske enkelt kommet frem. Det er Sannheten. Tar du noe bort herfra, forvrenger du det. Skjønner? Så, det, det må bare være slik.

215 Nå, legg merke til nå i det 9. verset, “Sjeler under alteret.” Nå, det er her jeg vil få skikkelig opposisjon. Men bare følg med bare et øyeblikk. Og bare . . . Skjønner? Jeg trodde det også, men det kom ikke på den måten. Vi har . . . Jeg har alltid trodd at disse sjelene under alteret var martyrene fra den første Menighet. Og jeg er sikker på at Dr. Uriah Smith og alle dem sier at det er det. Skjønner? Men jeg trodde det selv. Men da den Hellige Ånd viste det i visjon, var det ikke det; det er ikke sjelene.

Nå, nå sier du: “Vel, nå, jeg vet ikke det.”

216 Vel nå, bare et øyeblikk, så vil vi finne det ut. Hør her. Disse er ikke sjelene fra—fra Brudemeningen, ikke i det hele tatt. Vi trodde det var Brudemeningen som ventet der, sjeler under alteret, ser dere, som ropte: “Hvor lenge, Herre, hvor lenge?” La meg lese det igjen nå, så vi får det riktig.

Da han åpnet det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds Ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd som de holdt fast på.

217 Ser dere, “Guds Ord og vitnesbyrdet som de hadde.” Nå, ikke—ikke gå bort fra det. Bare et øyeblikk, ser dere.

Of de ropte . . . Hvor lenge, . . . Herre, hvor lenge? . . . (skjønner?) . . . Hellige og Sannferdige, vil Du . . . dømmes og hevner blodet vårt på dem som bor på jorden?

Da ble det gitt en hvit kjortel til hver av dem. Og det ble sagt dem at de skulle hvile en liten stund til, inntil både deres medtjenere og—og . . . deres brødre som skulle bli drept slik som dem selv, var fulltallige.

218 Nå, for de på dette tidspunktet, om dere legger merke til det, når dette Femte Segl blir åpnet, ser dere, er Menigheten borte. Det kan ganske enkelt ikke være sjelene fra den—den første Menighet.

219 Nå, nå, vær så snill, om du noen gang har vært oppmerksom, så vær det nå, for dette er et svært kontrovers- . . . kontroversielt, så jeg vil at dere skal lytte virkelig nøye nå. Og dere har papir og slikt å skrive på. Nå, jeg vil at dere skal legge merke til dette.

220 Nå, dette kan ikke være de sjelene. Fordi sjelene til—til de rettferdige som ble martyrer og de rettferdige menneskene, Menigheten, Bruden har blitt tatt opp, så de kan ikke være under alteret. De må være i Herligheten med Bruden. Nå, følg med. For de er gått i Bortrykkelsen i det 4. kapitlet i Åpenbaringen. De ble tatt opp.

221 Nå, hvem er disse sjelene da? Det er det neste. Hvem er de da, om de ikke er den første Menigheten? Dette er Israel som skal bli frelst som en nasjon, alle de som er forutbestemt. Det er Israel. Det er Israel selv.

222 Du sier: “Åh, vent et øyeblikk.” Du sier: “De kan ikke det.” Åh, jo, de skal bli frelst.

223 Her, la oss slå det fast, bare et øyeblikk. Jeg har fire eller fem Skriftsteder. Jeg vil ta ett. La oss ta Romerne, bare et øyeblikk og finne ut om de blir det. La oss ta Romerbrevet og gå til det—det 11. kapitlet i Romerne og vi vil finne det ut. Bare . . . La oss bare lese det og da vil vi få det for oss selv. Romerne, det 11. kapitlet, det 25. og 26. verset. Nå, hør på Paulus her.

224 Og Paulus sa: “Om noen annen, selv en Engel forkynte et annet evangelium,” (hva?) “skulle han være forbannet.” Følg med.

For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten (hm!), så dere ikke skal være kloke i egne øyne, (der har dere det); forherdelse har rammet en del av Israel, inntil oppfyllelsen, fyllden av hedningene er kommet inn.

225 Den siste Hedningebruden er ført inn, for Bruden, forblindelsen kom til Israel for den hensikten.

Og slik skal hele Israel bli frelst, som det er skrevet: En Utfrier skal komme fra Sion og han skal vende ugudelighet bort for Jakob.

226 Riktig! Nå, det er Israel som er under dette alteret. Følg med. Israel ble forblindet nettopp av den grunn at vi skulle bli frelst. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, hvem forblindet dem? Gud. Gud forblindet Sine Egne barn.

227 Ikke rart Jesus hang der på korset og jødene skrek etter Hans Blod! Det var Hans Egne barn. Og Han var Skriften. Han var Selv Ordet. Og her visste Han at de menneskene gladelig ville tatt imot Ham! Og det er grunnen til at Han forblindet dem, slik at de ikke ville gjenkjenne Ham. Han kom på en slik ydmyk måte og forblindet dem for det, slik at de ikke ville ta imot det. Skjønner? Skriften sier at de ville gjøre det. Og Han forblindet. Ble forblindet! Jesus følte med dem så mye at Han sa: “Far, tilgi dem. De vet ikke hva de gjør.” Skjønner? De var blinde. Paulus sa de ble forblindet for en grunn, for oss.

228 Legg merke til dette. Nå vil jeg at dere skal følge nøye med på dette. “Det ble gitt dem kjortler.” De hadde dem ikke. Det ble gitt dem kjortler, hvite kjortler, hver enkelt av dem. Nå, de hellige har nå, har allerede en; de får den her. Men der, “Ble det gitt dem kjortler.” Og de hellige hadde allerede sine og hadde gått over. Skjønner? Skjønner? De hadde—hadde ikke . . .

229 De, ser dere, de hadde ingen sjanse, fordi de var forblindet av Gud, deres egen Far; slik at Guds nåde kunne bli oppfylt slik at Bruden kunne bli tatt ut ifra hedningene. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²³⁰ La—la meg vise dere et vakkert bilde her om Josef; Josef, Åndsmennesket, ørnen. Han ble født iblant sine brødre, akkurat som den ekte Menigheten er iblant de andre. Og han kunne tyde drømmer og se visjoner. Og resten av dem hatet ham. Faren hans elsket ham.

²³¹ Legg merke til da, at han ble jaget, jaget bort av brødrene sine, ikke av faren sin. Jaget av brødrene sine og ble solgt for nesten tretti sølvpenger. Kastet ned i en grøft og var formodentlig død.

²³² Tatt opp og satt ved Faraos høyre hånd. Og fordi han ble jaget bort av brødrene sine, ser dere, ble det gitt ham en hedningebrud, ikke fra sitt eget folk. Gjennom det brakte han frem Efraim og Manasse som ble lagt til Israel.

²³³ Da Israel velsignet dem ved å krysse hendene sine fra den yngste til den eldste, for å krysse velsignelsene fra jøden tilbake... eller fra jøden til hedningen. Skjønner? Krysset hendene sine til den yngre sønnen, som er den yngre Menigheten som skulle komme inn. “Modermenigheten stod i solen; hun brakte frem denne babyen.” Og legg merke til, for å få ham, krysset Israel hendene sine i forbildet. Og Josef . . .

De samme barna hadde en hedensk mor.

²³⁴ Israels brud der tilbake, ble krysset fra det gamle ortodokse over til den kristne veien ved den Hellige Ånd som krysset Israels hender. Han sa: “Gud har krysset hendene mine.” Han hadde ingenting med det å gjøre.

²³⁵ Legg merke til. Så, Josef, som ble forkastet av sine egne brødre, sitt eget folk, tok en hedningebrud. Helt nøyaktig det Jesus gjorde; forkastet av jødene, tok en Hedningebrud.

²³⁶ Nå, la oss lese noe her. Jeg har skrevet ned et Skriftsted, Apostlenes Gjerninger 15. Og, åh, dette er i alle fall slik vi burde lære det. Nå, jeg tror jeg har dette riktig, les Apostlenes Gjerninger 15:14. Ja vel. Jeg håper dette er riktig nå. Ja vel. “Simon har fortalt hvordan Gud. . .” Nei, la oss starte med det 13. verset.

Og etter at de hadde tidd stille, tok Jakob til orde og sa: . . .

²³⁷ Nå, ser dere hva som hadde skjedd, de hadde gått til hedningene. Skjønner? Og diskusjonen var i gang fordi de var jøder. Skjønner?

Og etter at de hadde tidd stille, tok Jakob til orde og sa: Menn og brødre, hør på meg!

Simon (det er Simon Peter) har forklart hvordan Gud fra først av gjestet hedningefolkene, for å ta ut fra dem et folk for sitt navn.

238 Hmh! Ser dere, min kones navn var Broy. Da jeg tok henne, ble hun en Branham. Skjønner?

239 Jesus tar Sin Menighet ut, eller Sin Brud ut fra hedningene. Det er Skriften, forbilledlig, akkurat som Josef gjorde.

240 Nå, legg merke til dette, nå disse sjelene under alteret. Vel, det. . . dette, "Disse sjelene," forstår nå, "som er under alteret," hvorfor de led martyrdøden ved syndige menn som Eichmann. Skjønner? De holder fast, millioner av dem, ser dere, men de forblir jøder.

241 Nå, husk. Hva var det? "De ble drept for Guds Ords skyld," ikke for vitnesbyrdet om Kristus. Forstod dere det?

242 Men, husk, Menigheten kom inn også Menighetens martyrer, på grunn av Guds Ord og vitnesbyrdet om Jesus Kristus. Hvor mange vet det, her i. . . [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja. Ja vel.

243 Nå, men disse hadde ikke vitnesbyrdet om Jesus Kristus.
. . . for Guds Ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd som de holdt fast ved.

244 Jødene! Og Hitler hatet dem, det samme gjorde Eichmann, det samme gjorde Stalin og resten av verden. Skjønner? Men de forble trofaste mot det de trodde. Og de drepte dem fordi de var jøder.

245 Visste dere også at Martin Luther hadde på en måte den samme oppfatningen? Det er sannheten. Han sa: "Alle jøder burde bli bortvist. De er antikrist." Skjønner? Men han var bare under en annen tidshusholdning og forstod det ikke, forstod ikke Ordet.

246 Nå kommer Ordet, Sannheten frem. Hvordan i alle verden kan du viske ut Israel? Du kan ikke gjøre det. Nei.

247 Åh, hvordan kunne profeten stå der oppe den dagen og si: "Du ser ut som en enhjørning, Israel"? Da de prøvde å vise ham de verste delene av det! Han sa: "Ja," sa han, "hver den som velsigner deg skal bli velsignet og hver den som forbanner deg skal bli forbannet." Det er riktig. Åh, du! Hvordan skal du kunne gjøre det?

248 En gang trodde de Gud ville glemme, da profeten så det mørke som kom over jødene. Mannen stod der og Guds Ord strømmet til ham. Han sa: "Å Herre, kommer Du til å svikte Ditt folk?"

Han sa: "Hva er det som ligger ved siden av deg?"

Han sier: "En målestokk."

249 Sa: "Hvor høyt er det til Himmelen? Mål det." Hm-hmh. "Hvor dypt er havet?"

Han sa: "Jeg kan ikke gjøre det."

250 Han sa: “Heller ikke kan Jeg, heller ikke kan Jeg noen gang glemme Israel.” Nei, sir. Han kommer ikke til å glemme henne.

251 Han måtte forblinde Sitt Eget barn. Nå, tenk på det. Forblinde Sitt Eget barn for å gi oss en sjanse, og vi forkastet Det. Nå, får ikke det deg til å føle deg omtrent så liten at du kunne krype under en murstein med en stor bredbremmet hatt på uten å berøre den? Det er temmelig liten vet dere. Åh, du! Ja.

252 “De holdt fast på Guds Ord.” De var jøder. De hadde sin lov; de holdt seg til den. Husker dere i går kveld, nå? Skjønner? De holdt seg til den. Og de var jøder og de hadde loven. Og loven var Guds Ord og de holdt seg helt til den. Det er riktig. “Og på grunn av det vitnesbyrd som de hadde, led de martyrdøden.” Og her var sjeler under alteret, etter at Menigheten hadde reist.

253 Nå, følg med. De hadde i sin forblindelse henrettet sin Messias og nå høstet de for det. De forstod det. De innså det etter at det hadde skjedd. De så Ham da, da de kom innfor Guds alter. Men nå er Guds nåde til dem.

254 Følg med. Nå de kunne ikke på noen måte være hellige, for da hadde de allerede hatt kjortler. Men her er de nå, bare “sjeler under alteret for Guds Ords skyld og vitnesbyrdet som de hadde,” som er Guds folk, jødene.

255 Men nå, følg med, Guds nåde kommer til dem. Og Jesus gir dem, hver enkelt, en hvit kjortel, (åh, du store, følg med; rett over, etter at Menigheten er reist), fordi de var trofaste mot sin sak. Og de ble forblindet og de visste det ikke. De visste det ikke. De spilte nøyaktig den rollen som Gud hadde bestemt at de skulle spille. Og her, her ser Johannes over og ser sjeler under alteret. Nå, følg med, han ser de sjelene. Følg med på hva han kaller dem.

De roper: “Herre, hvor lenge?”

Følg med, “Bare en liten stund til.” Skjønner?

256 La oss få tak i det, ettersom vi går rett ned gjennom Skriften nå. De innser at de hadde myrdet sin Messias. Skjønner? Og de visste det ikke, men da innså de det. De ble—ble myrdet der tilbake, for å gjøre opp, for å ha handlet galt. Og se nå hva de måtte gjøre! Ser dere, de var skyldige i mord, derfor ble de myrdet. Skjønner? De ropte ut: “Hans Blod er over oss!” Skjønner? Det er riktig. Og de ble forblindet.

257 Nå, hvis de ikke hadde blitt forblindet; hadde Gud sagt: “La dem være. De er ikke verdige.” Men siden de var forblindet av Gud, nådde Hans nåde ned til dem. Amen! Snakk om underfull nåde! Og ga hver enkelt av dem en kjortel, fordi hele Israel vil bli frelst, alle som har sitt navn skrevet. Det er riktig. Jesus ga dem kjortler.

258 Slik som Josef gjorde mot sine brødre; et forbilde. Hør her, da Josef stod der og da han til slutt... Han avslørte seg der

ved alteret, sitt eget alter, i sitt eget palass, sin trone. Han sa: "La alle gå ut fra meg." Hans hustru var over i palasset; der Bruden vil være.

259 Og han sa til dem, han sa: "Kjenner dere meg ikke?" Hei, han snakker hebraisk nå. "Jeg er deres bror, Josef." Åh, du!

De sa: "Nå, åh, du kommer til å ta oss."

260 Sa: "Vent et øyeblikk. Vent et øyeblikk. Gud gjorde det for en hensikt. Måtte få dere til å kaste meg ut for å redde liv." Glory! Der har dere det, nøyaktig. Sa: "Ikke, ikke vær sinte på dere selv." Husker dere Josef sa det? Sa: "Ikke vær sinte på dere selv. Alt er helt i orden nå. Alt er over. Gud sendte meg hit i forveien for dere."

261 Dere vet, Bibelen sier de vil si til Ham når de ser Ham komme og si: "Hør her, Du er Messias, det vet vi. Men, men, hva med de arrener?" Skjønner?

262 Han sa: "Åh, jeg fikk dem i Mine venners hus." Venner?

263 Og så når de innser det, de som er tilbake, de hundre og førtifire tusen, sier Bibelen at de vil skille hvert hus for seg. Og bruke dagevis bare på å gråte og jamre og gå opp og ned på gulvet og si: "Hvordan kunne vi gjøre det? Hvordan kunne vi gjøre det? Ja, vi korsfestet vår egen Messias." Sa, gråter som et hjem for sin eneste sønn, "Hvordan kunne vi gjøre det?"

264 Jødene, de er—de er det mest religiøse folket i verden; Guds utvalgte. Men Han forblindet dem for å ta oss og vi forkastet Det. Hva er dommen for hedningemenigheten? Der har dere det. Skjønner? Forblindet med hensikt av Gud, slik at Han kunne få tak i oss, en Brud til Jesus. Tar dem ut fra . . . Skjønner? Og lagde forbilder på det og alt.

265 Nå, ser dere hvem sjelene er? De er ikke sjelene som led martyrdøden. De hadde reist. Det er riktig. Legg merke til, de hadde, de hadde reist. Skjønner?

266 Så, det blir gitt disse kjortler, hver enkelt av dem. Og nå vil jeg at dere skal legge merke til. Men nå bøyer Guds nåde seg ned til dem. Jesus gir hver av dem en hvit kjortel, slik Josef gjorde, hans nåde til sine brødre.

267 Nå, følg med. Selv om de hadde prøvd å kvitte seg med Josef også, men hans nåde bøyde seg ned til dem. Skjønner? "Åh, det er helt i orden. Det er helt i orden. Dere mente ikke å gjøre det. Men, ser dere, det var Gud som gjorde det. Skjønner? Gud lot dere alle gjøre det slik at Han kunne jage meg bort og lede meg ned her slik at jeg kunne redde folks liv, disse hedningene her, der jeg fikk min kone fra. Jeg hadde ikke hatt noen kone hvis—hvis jeg hadde blitt der oppe. Nå, jeg elsker min kone. Hun har gitt meg disse barna her." Og sa: "Jeg—jeg. . . Og nå—nå vil jeg få dere alle sammen. Nå skal alle dere få det godt også. Jeg skal hente dere ned hit. Vi skal

alle sammen leve sammen som én stor familie.” Skjønner? Skjønner? Skjønner? Sa: “En ting vil jeg spørre dere om. Er min gamle far fortsatt i live?” Åh!

268 Og følg med på ham hva han gjorde mot lille Benjamin som er et bilde på de hundre og førtifire tusen, som vi vil komme til senere. Ser dere hva han gjorde? Han sprang raskt bort til Benjamin, falt ham om halsen og omfavnet ham. Hans lillebror som hadde blitt født inn i familien etter at han hadde reist, ser dere; av hans mor, den første menighet, den ortodokse menighet. De hundre og førtifire tusen ble født i Hans fravær, mens Han var borte for å få tak i Sin Hedningebrud. Åh, du! Gjør ikke det bare noe med dere! Der er det. Så dere ser hvem de er? Der er de.

269 Legg merke til nå, selv om de hadde prøvd å bli kvitt Josef, nådde hans nåde ned til dem.

270 Selv om de hadde prøvd å bli kvitt Jesus, kommer Han likevel tilbake igjen (for de var blinde) og gir dem hver enkelt en hvit kjortel. Han kommer til å ta dem med hjem uansett. Spiller ikke den minste rolle, for Han har sagt: “Jeg vil frelse dem alle, likevel.” Skjønner?

Nå, vers 10. Legg merke til, de ba om “hevn.” Skjønner?

271 Nå, hvis det hadde vært Bruden, ville det vært som Stefanus’. “Far, tilgi dem,” vet dere. Skjønner?

272 Men disse er jøder som nettopp er kommet inn, ser dere. De ba om “hevn.” Legg merke til igjen, ser dere, igjen sa Han. . . Legg merke til, det er ikke. . . Han sa: “Det er dine brødre,” jødene. De hundre. . . Nå, de ville ha hevn. De sa: “Åh, vi skal. . . Vi, vi vil at Du skal hevne oss der nede.”

273 Han sa: “Bare en liten stund nå, bare en liten stund.” For legg merke til, la meg lese det her. Det er i det—det 10. verset. Ja vel.

Og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, Herre, Du hellige og Sannferdige, vil du vente før du dømmer og hevner blodet vårt på dem som bor på jorden?

Da ble det gitt en hvit kjortel til hver av dem. Og det ble sagt dem at de skulle hvile en liten stund til. . . , ser dere, (hva?) en liten stund, inntil både deres medtjenere. . .

274 Skjønner? Nå, hva er det? Profetene forkynner nå for Israel. Skjønner?

. . . til både dine medtjenere. . . dine medtjenere og også dine brødre, som skulle bli drept. . .

275 Ser dere, de som var forutbestemt til det. Skjønner dere?

. . . skulle bli drept slik som dem selv, var fulltallige.

276 Ser dere, med andre ord er de forutbestemt til det. Det er Skriften at de må gjøre det. “Og bare hvil dere en liten stund. Nå har dere fått kjortlene deres; dere skal komme hjem; og vent der bare en liten stund til, ser dere, bare vent lite grann.”

277 Nå, legg merke til. Nå, legg merke til, “Dine brødre.” “Dine brødre som ennå skulle bli drept,” som betyr de hundre og førti-fire tusen som ennå skal bli kalt i Trengselen. De hundre og førti-fire tusen som er kalt.

278 Skulle ønske vi hadde tid. Vi kommer kanskje til det i morgen kveld, om Herren vil, vi . . . rett før vi går inn i det neste Seglet. Skjønner?

279 Også, følg nå med, de må lide martyrdøden ved antikrist. Vi gikk nettopp gjennom det; og legg merke til, på sin siste ridetur der han bryter—bryter pakten med jødene der nede. Og der går hun. Skjønner?

280 Disse jødene, de hundre og førti-fire tusen, skal bli kalt ut av de to vitnene i Åpenbaringen 11. Nå, bare husk, de skulle profetere.

281 Dere har lest det. Hvor mange har lest det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja visst, vi kjenner til det og har lest Skriften.

282 Og de profetere, disse to vitnene profetere i den andre halvdelen av Daniels sytti uker. Det er de siste tre og et halvt år.

283 Husker dere hvordan vi tok for oss Daniels sytti uker? Jeg sa vi ville trenge det når vi kom hit. Jeg visste ikke hvorfor, men jeg bare . . . Noe fortalte meg at vi ville trenge det og her er vi. Ja. Skjønner?

284 Legg merke til på Daniels tid. Nå husk, det ble fortalt Daniel at “Messias ville komme,” prinsen, “Messias” rettere sagt, “og Han ville profetere. Israel hadde fortsatt sytti uker igjen. Og i midten av de sytti ukene ville Messias bli tatt vekk og det daglige offer opphøre.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Men det var fremdeles fastsatt tre og en halv uke.”

I denne perioden tar Han Hedningebruden.

285 Nå, Hun går opp. Og når Hun går opp, står to profeter frem i Israel. Skjønner?

286 Og de sjelene som led martyrdøden, nå, ned gjennom her, virkelig sanne jøder ned gjennom her som hadde sine navn i Boken, som levde det rette livet og gjorde det rette, levde etter jødedommen til punkt og prikke. De, de led martyrdøden ved Eichmann og mange andre. Ærlige mennesker, millioner av dem der nede! Og de tyskerne skjøt dem til døde og myrdet dem og drepte dem og hang dem på gjerder og brente dem opp

og kremerte dem og alt annet. Den blodløse eller blodtørste, sultne Hitler, og Stalin, og Mussolini og alle de menneskene som hatet jødene!

²⁸⁷ Jeg tror det er én av—én av tingene som holder denne nasjonen sammen, for de har alltid respektert jøden, det er riktig, gitt ham plass. Gi jøden respekt og Gud vil respektere deg.

²⁸⁸ Nå, det er en del av jødene som er frafalne, akkurat som det er hedninger som er det.

²⁸⁹ Men den ekte jøden, Gud har satt navnet hans i Boken før verdens grunnleggelse. Og her ble han myrdet ned i denne tid. Og husk, tenk på det nå, hvor fullkomment dette er. Rett etter at millioner av jøder ble drept, uskyldige mennesker fra verdens nasjoner; her sier Skriften akkurat på denne tid, at hver enkelt er under alteret og innser hva som har skjedd, og det blir gitt dem hvite kjortler.

²⁹⁰ Og de sa: “Vel, hvorfor? Kan vi dra tilbake til riket akkurat nå?” De jødiske riket skal bli satt opp på jorden, vet dere. Johannes sa at riket skulle bli satt opp der, ser dere.

Nå, dette er Evangeliets Rike, ser dere.

²⁹¹ Men jødenes rike vil bli forkynt av disse—disse to profetene, så legg merke til jordens rike her.

²⁹² “Himmelens rike blir forkynt,” . . . av jødene, eller til . . . jeg mener, “for hedningene.”

²⁹³ Jordens rike her på jorden skal settes opp i Tusenårsriket, etter Tusenårsriket, for jødene.

²⁹⁴ Nå, legg merke til. Legg merke til dette nå her, mens de—mens de forkynter, ser dere.

²⁹⁵ Før disse—disse profetene i det hele tatt kommer på scenen; får disse jødene som måtte dø under Eichmann og dem, hver enkelt av dem som var forutbestemt, (av nåde) en hvit kjortel. Hver enkelt av dem får en hvit kjortel. Følg med.

Hva skjer nå? Så snart det finner sted . . .

²⁹⁶ Jeg følger med på den klokken bak der og jeg vet vi—vi begynner å bli sene. Jeg ønsker ikke å . . . Ser dere, jeg—jeg . . . De . . . legger merke til de stakkars karene som står der. Gud hjelpe dere, brødre. Jeg håper det blir gitt hver enkelt av dere en hvit kjortel på den dag, ser dere. Står, skifter frem og tilbake med vonde bein. Og noen av dere har arbeidet i hele dag. Jeg vet hva det er. Og se her . . . Og noen av dere stakkars små, gamle kvinner som står. Jeg la merke til at noen av disse mennene ga kvinnene sine plasser; og noen andre ga en stakkars liten mor med en baby. Og jeg—jeg—jeg—jeg ser alt det, ser dere og jeg er sikker på at Han gjør det. Legg merke til det. Men jeg ønsker ikke å holde på dere altfor lenge. Om jeg bare kan få dere til å se Budskapet, det er alt jeg ønsker at dere skal, ser dere.

297 Nå, legg merke til disse jødene. Jeg må gjøre dette for at dere skal se åpenbaringen av dette Seglet; se hva det er, disse sjelene under alteret og hvem de er. Nå, legg merke til dette.

298 På Daniels tid nå, den andre halvdel av den syttiende uke. Nå, husk, “Messias skulle tas vekk midt i.” Det er i midten. Vel, hva er halvparten av syv? [Forsamlingen sier: “Tre og et halvt.”—Red.] Tre og et halvt. Hvor lenge forkynte Kristus? [“Tre og et halvt.”] Det er riktig. Nå, “Men det er ennå fastsatt for folket,” (hva?) “tre og et halvt år til.”

299 Vel, i løpet av denne tiden, ja, ser dere, det som skjer er at Hedningebruden blir valgt ut i de syv menighetstider og går opp.

300 Og når det skjer, kommer Gud over til alle disse jødene som er under alteret som led martyrdøden opp gjennom tidene på grunn av forblindelse og sier: “Ser dere hva det var? Nå gir Jeg hver enkelt av dere en kjortel.”

De sa: “Hvor lenge, Herre? Skal vi gå inn nå?”

301 Sa: “Nei, nei, nei, nei. Deres medtjenere, jødene, må lide litt til. De må lide martyrdøden slik dere led martyrdøden. Dyret må få tak i dem når han bryter sin pakt.”

302 Nå, følg med. Og nå, legg merke til dette, en gang. . . Nå, bare husk, disse profetene skal profetere ifølge Åpenbaringen 11. Dere, dere løftet hendene på at dere hadde lest det. Skjønner? Og det blir gitt dem makt.

303 Og vi skal finne ut hvem de er om bare et øyeblikk om Herren vil. Nå, legg merke til hvem disse profetene er. Og nå, Bibelen forteller det her. Ja visst, Han gjør det. Ja visst! Skjønner?

304 Nå, legg merke til i midten av dette, tre og en halv uker nå, som de profetere her nede og Åpenbaringen her sier. . . Og de—de profeterte ett tusen tre hundre og seksti dager. Hvis. . .

305 Nå, den vanlige jødiske kalenderen, den vanlige tiden i Guds kalender er nøyaktig tretti dager i en måned. Den romerske kalenderen har rotet det til. Den vanlige kalenderen er tretti dager i en måned.

306 Nå, om du tar tretti dager og legger til tre og et halvt år til det og se tretti dager og vel, hva får du? Ett tusen tre hundre og. . . eller to hundre og seksti dager. “Ett tusen to hundre og seksti dager (seksti dager),” nøyaktig tre og et halvt år.

307 Nå, ser dere, det er ingen feil i det. Der er det, passer helt sammen som en—en svalehale som føyes sammen. Legg merke til, de to profetene forkynte i tre og et halvt år for jødene. I løpet av dette blir de hundre og førti-fire tusen kalt ut.

308 Og så, legg merke til, disse to profetene er nøyaktig Moses og Elias. Skjønner? Skjønner? Se nå, se, deres. . . Se på deres tjeneste. Nå, følg med på hva disse profetene gjør. “De har

makt til å slå jorden med en plage så ofte de vil.” Hvem gjorde det? Moses. “De har makt til å lukke himmelen og det regnet ikke så lenge deres tjeneste varte.” Hvem lukket himmelen i tre og et halvt år? [Forsamlingen sier: “Elias.”—Red.] Der er de. Det er dem. Ser dere, det er . . .

³⁰⁹ Ser dere, mennesket, når han dør, forandrer det ikke sin stilling. Det forandrer ikke sin natur, ser dere. Hør her, da—da, før . . .

³¹⁰ Da Saul hadde falt fra og det ikke var noen profeter i landet, kunne han ikke forstå hva han skulle—hva han skulle gjøre. Han var i stor trengsel. Han skulle i krig. Han gikk til spåkvinnen i Endor.

³¹¹ Nå, bare ved blodet fra okser og geiter kunne hun gjøre dette. Og hun kalte opp Samuels ånd.

³¹² Og da Samuel kom opp, stod han der i sin profetkappe. Ikke bare det, men han var fortsatt en profet. Sa: “Hvorfor kalte du meg ut av min hvile,” ser dere, han sa: “jeg ser du er blitt Guds fiende?” Han sa: “Innen denne tid i morgen kveld, vil du falle i slaget. Og på denne tid i morgen kveld, vil du være sammen med meg.” Og det var nøyaktig det som skjedde. Skjønner? Ikke bare . . . Han var fortsatt en profet. Skjønner?

³¹³ Og disse karene er fortsatt profeter. Nå, vi skal gå litt dypere inn i det om bare noe få minutter om Herren vil. Skjønner?

³¹⁴ Åh, du store, hvor jeg elsker Ordet! Ikke rart at “Mennesket ikke skal leve av brød alene. Men av hvert Ord som går ut av Guds munn!”

³¹⁵ Disse to profetene er Moses og Elias, i henhold til deres gjerninger som følger etter mønsteret igjen. Det, det har alltid vært deres tjeneste. Nå, legg merke til, akkurat som de gjorde. Det forandret dem ikke. Husk, disse karene døde aldri. Følg med bare et øyeblikk.

³¹⁶ Nå, ikke bland sammen før vi kommer bort fra dette. Ikke bland Elias sin femte tjeneste med hans tjeneste nummer fire. Jeg har fortalt dere at Hedningemenigheten venter på Elias. Riktig.

³¹⁷ Og her er han over her med jødene. Husk, han kan ikke komme fire; det er—det er fiendens tall. Han må komme fem.

³¹⁸ Den første gangen han kom var han Elias selv. Neste gang han kom var han Elisa. Neste gang han kom var han (hva?) Johannes Døperen. Neste gang han kommer er for den syvende engel. Og den femte gang han kommer er han med Moses der borte og forkynner for dem. Ja visst. Ja, sir. Ikke forveksl ham. Hm-hmh.

³¹⁹ Fem, hvis du kjenner dine—dine Bibelske tall, fem er nummeret for arbeidende nåde. Og det er det Han har gjort.

Nå, følg med, om du vil vite hvor det er. Var Jesus en nådens arbeider? J-e-s-u-s, fem, a-r-b-e-i-d. Er det riktig? Arbeider, av—av kjærlighet til deg. Og hvis du kommer til Ham, hvordan kommer du, ved hva? T-r-o på a-r-b-e-i-d. Er det riktig? Arbeid er nådens tall for de troende, ja vel. [På engelsk har alle disse ordene med bindestrek fem bokstaver.—Ovs.]

³²⁰ Legg merke til, den første Elias, det var ham. Den andre var Elisa. Den tredje var Johannes. Den fjerde var den syvende engel eller den siste budbæreren til Menigheten, ifølge Malakias 4 og Åpenbaringen 10:7. Nå, den femte gangen er han en budbærer til jødene, til de hundre og førti-fire tusen, til jødene, etter at Menigheten er reist.

³²¹ Jeg—jeg—jeg føler det bare litt underlig, ser dere. Skjønner? Hør her, om noen tror. . .Jeg vil at dere skal få tak i dette nå, ser dere. Hvis noen fortsatt tror at Malakias 4, “til å gjenopprette” folket, er det samme han vil gjøre der nede for jødene og tror det er helt det samme, la meg bare få oppklare det for dere, bare et øyeblikk. Ser dere, det ville blitt litt forvirrende. For, husk, i Malakias 4, står det: “Vende fedrenes Tro. . .eller barna tilbake til fedrene.” Ser dere, tilbake til fedrene!

³²² Nå, la meg vise dere forskjellen på tjenesten. Hvis han kommer for å vende barnas Tro tilbake til fedrene, ville han fornekte Kristus. Han ville gå tilbake til loven. Stemmer det? Fedrene holdt loven. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³²³ Legg merke til da Elisa, da han kom for å fullføre sin tjeneste i Malakias 4, ser dere, som Malakias 4, var Elias alene.

³²⁴ Men når han kommer for å forkynne for jødene i Åpenbaringen 11, har han Moses med seg. [Broder Branham klapper i hendene to ganger—Red.] Så det er ingen forvirring, ikke i det hele tatt. Skjønner? Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³²⁵ Når Elisa kommer i Malakias 4, er han alene. Elias vil komme; ikke Elias og Moses. “Elias” vil stå frem. Men den samme inspirasjonen som sa at Elias vil komme i den siste delen av menighetstiden “for å gjenopprette barnas Tro tilbake til fedrenes originale Tro,” den apostoliske Troen som de skulle komme tilbake til. Og antikrist har fått dem alle på avveie. “For å gjenopprette tilbake,” slik resten av Skriftstedene har passet sammen. Ser dere, han kommer alene. Skjønner?

³²⁶ Men når han kommer til Menigheten, sier Bibelen. . .eller kommer til de hundre og førti-fire tusen, sier Bibelen klart at både han. . .Det er to av dem, ikke én av dem. To av dem! Og hans første tjeneste kunne ikke ta jødene og føre dem tilbake til loven, fordi han. . .fordi han kommer og forkynner Kristus for de hundre og førti-fire tusen, amen, “Der er Han, den

Messias som ble tatt vekk.” Amen! Slik er det, så ikke bland det sammen. Det er ikke forvirring. Skriften lyver ikke, ikke i det hele tatt.

³²⁷ Glory! Åh, da jeg så det, hoppet jeg opp! Jeg sa: “Takk, Herre,” da jeg så på at det skjedde der ute. Så at Elias gikk der ute i den første tidsalderen, alene og han var alene. Så da jeg så ham komme igjen et helt annet sted, var det to av dem der da det skjedde. Sa: “Der er det. Det, det avgjør det, Herre. Amen! Jeg ser det nå! Halleluja!” Det er riktig.

³²⁸ Hvis jeg ikke hadde nevnt det, ville det vært litt forvirrende for noen. Men Han—Han sa jeg skulle nevne det, så derfor gjorde jeg det.

³²⁹ Legg merke til at disse mennene blir holdt i live av Gud fra sin første tjeneste til fremtidig tjeneste; de utførte tjenesten så godt. Skjønner? Bare tenk, denne Elias’ ånd er i tjeneste fem ganger; Moses, to. Hva? Holdes i live for lengre, videre tjeneste.

³³⁰ Ingen av dem var døde nå; ikke tro det. De ble begge sett i live og snakket med Jesus på Forklarelsens Berg. Men, husk, de må dø.

³³¹ Nå, nå, Moses døde faktisk. Men han oppstod fordi han var et fullkomment bilde på Kristus. Skjønner? Ingen visste hvor han var begravet. Englene kom og tok ham. Skjønner? Han hadde Engler til kistebærere. Hmh-hmh. Hvorfor? Intet dødelig menneske kunne bære ham dit han skulle. Han gikk bare gjennom en akt, det er alt. Han hadde Engler til kistebærere, ser dere, for De tok ham dit han skulle. Ingen vet.

³³² Ikke engang satan visste det. Han trettet med Erkeengelen. Det er riktig. Han kunne ikke forstå hva som hadde skjedd med Moses. “Jeg så at han skalv der borte. Og så utover landet og så tilbake på barna og så videre, jeg så at han skalv. Men han gikk opp på Klippen og det var siste gang jeg så ham.”

³³³ Det er Klippen! Det er Klippen! La meg stå på den Klippen når jeg er ved veis ende! Ja, sir! Nå, det. . . Mine fargede brødre pleide å komme opp hit og synge en liten sang, “Hvis jeg kunne, ville jeg sannelig stå på den samme Klippen der Moses stod.” Ja, sir! Ah, det er Klippen jeg ønsker å stå på også. Ved tro står jeg der.

³³⁴ Men husk, Elias, han ble bare trøtt, for han hadde en masse arbeid foran seg. [Broder Branham tar en pause. Forsamlingen ler—Red.] Så han var ganske så utslitt og Gud sendte ham bare på en ridetur Hjem, det er riktig, sendte en vogn. Er det riktig? [“Amen.”] Tok ham opp. Han døde ikke, fordi Han holdt ham i live. Han hadde et fremtidig arbeid for ham. Lot ham salve en mann også, ser dere, som kom frem i hans Ånd.

³³⁵ Men de må gå i døden. Nå, Åpenbaringen det 11. kapitlet. Nå, la oss se på det, jeg er rett her likevel. La oss bare finne det,

Åpenbaringen 11. Følg med og se om de ikke begge to blir drept. Ja, sir. Begge to må gå i døden. Ja, sir. Etter at tjenesten deres er ferdig, går de i døden. Åpenbaringen 11 og la oss begynne med 7.

Når de . . . har fullført sitt vitnesbyrd, skal dyret som stiger opp fra avgrunnen . . . føre krig mot dem, . . .

336 Åh, du store, han tåler det ikke; disse holy-rollerne er tilbake igjen. Ja vel. Ja vel.

. . . opp fra avgrunnen . . . føre krig mot dem, seire over dem og drepe dem.

337 Men se hva som skjer. De er fullkomment etter forbildet nå.

Og de døde legemene deres skal ligge på gaten—på gaten i den store byen, . . . åndelig . . . kalles Sodoma og Egypt, hvor også vår Herre ble korsfestet, (Jerusalem, ser dere).

338 Nå, de må gå i døden, (må de ikke?) det er riktig, etter at tjenesten deres er fullført.

339 Hvorfor? Den syvende engels tjeneste, den syvende engels tjeneste, Elias' tjeneste til den syvende engel, ikke . . . Hvorfor, hvorfor kunne ikke rettene sagt prøver jeg å si, den syvende engels tjeneste da gjøres av Moses, hvis han er udødelig, like så godt som av Elias? Hvorfor . . . Hvorfor sendte ikke Gud bare og sa: "Elias, du—du har arbeidet så hardt, Jeg . . . og alt, alle disse forskjellige stedene. Jeg—Jeg tror Jeg bare vil sende Moses ned"? Hvorfor?

340 Se på Moses' tjeneste. Elias var en profet til alle nasjoner; men Moses var en lovgiver til jødene alene. Amen. Moses er der for å si . . . Grunnen til at han kom med Elias . . . Jødene sier: "Vent, vi holder fortsatt loven her." Men her står Moses selv; og her står Elias sammen med ham. Åh! Skjønner? Han kommer til jødene alene. Skjønner? Moses gikk bare til jødene; profeten Elias var til alle nasjoner. Men Moses ble en profet for jødene og en lovgiver. Skjønner? Det var budskapet hans, loven.

341 Men hva var Elias' budskap? Til kvinner med kortklipt hår; denominaasjoner. Ja, sir. Og han kritiserte dem virkelig kraftig. Tilsminkede ansikter og sa til dem: "Dere kommer til å bli hundemat." Han skjelte dem virkelig ut.

342 Og så da hans Ånd kom over Johannes, trampet han rett ut av villmarken og gjorde den samme tingen. Riktig. Sa: "Ikke tenk at vi tilhører *dette* eller *det*. Gud er i stand til å oppreise barn for Abraham av disse steinene."

343 Gikk opp til Herodias og sa: "Og mener du å fortelle meg at du giftet deg med din egen svoger . . .?" Sa: "Det er ikke tillatt for deg å gjøre det!" Åh, broder! Puh! Hmh! Han sa det til henne. Ja visst.

344 Legg merke til at disse sjelene skal vente en liten stund på at de hundre og førti-fire . . . skal lide martyrdøden. Åh, er ikke det, er ikke . . . Det bare knytter Bibelen sammen.

345 Nå, tiden min er akkurat ute, om jeg lot dere gå litt tidlig. Men jeg har bare noen få ting til å si om dere kan tåle det. [Forsamlingen sier: “Bare fortsett!”—Red.] Jeg vet det er varmt. Og jeg svetter.

346 Men, hør, jeg har bare noe å fortelle dere. Det er bare så bra at det brenner i mitt hjerte. Jeg håper dere ikke har glemte det, ser dere. La meg si dette i Hans nærvær. Ved Sin nåde, for ikke lenge siden, lot Han meg også få se mine folk i hvite kjortler. Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Husker dere? Husker dere historien for ikke lenge siden? [“Amen.”] Hedningebruden, de er der nå. De var alle i hvite kjortler.

347 Jeg hadde våknet opp. Jeg hadde vært på et møte. Det er omtrent ett år siden, litt mer. Jeg våknet opp en morgen og jeg stod opp. Og jeg sa: “Elskling?” til min kone. Hun beveget seg ikke. Ungene . . . Måtte stå opp og kjøre dem til skolen, rett her oppe på det gamle stedet. Vel, jeg—jeg reiste meg opp i sengen, vet dere og lente meg. Dere vet hvordan; sitter oppe og bare lener hodet bak mot sengegavlen. Vi har en av de gammeldagse sengene. Og derfor bare lente jeg meg tilbake slik som *det*.

348 Og jeg tenkte, “Jøye meg, du er allerede femti-tre. Hvis du skal gjøre noe for Gud, bør du sette i gang, for du vil bli for—for gammel om en stund.” Ser dere.

349 Og jeg tenkte, “Du vet, det er riktig, nå.” Jeg tenkte, “Du og du, vet dere, jeg er ikke veldig langt unna. Jeg må reise ganske snart.” Jeg sa: “Det er—det er ett år eldre enn pappaen min levde.” Skjønner? Jeg tenkte, “Jeg må reise ganske snart. Jeg så det. Og her har jeg ikke gjort noe for Gud ennå.” Jeg tenkte, “Jeg har alltid ønsket å gjøre noe for Ham.” Jeg tenkte, “Jeg må skynde meg å gjøre det, hvis jeg skal gjøre det. Og jeg vet ikke hvordan jeg skal gjøre det, det er alt.”

350 Jeg tenkte, “Du, jeg håper jeg får leve til Han kommer. Jeg vil ikke være et spøkelse eller en ånd.”

351 Ser dere, jeg har alltid vært redd for en ånd. Og nå, dere vet, den slags . . . Jeg tenkte alltid at om jeg for eksempel ville møte broder Neville og han ville være en liten hvit sky som beveget seg rundt, vet dere. Og jeg ville si: “Hallo, broder Neville.” Og han ville si: “Hallo, broder Branham,” med en eller annen sans; han kunne ikke snakke. Men jeg ville bare vite at det var broder Neville. Ja. Jeg ville ha ønsket å håndhilse på ham slik jeg alltid gjør. For alt det jeg kjenner til er mennesker. Ser dere, jeg ville ha ønsket å håndhilse på ham, men han har ingen hånd. Den er der nede i graven, råtnet bort. Skjønner?

352 Jeg tenkte, “Du store, jeg håper jeg ikke trenger å gå gjennom det.” Nå, jeg var... Nå, jeg skal fortelle dere sannheten. Jeg—jeg var redd for å dø; ikke redd for å gå fortapt, men jeg ønsket ikke å være en ånd. Jeg ønsket å forbli et menneske. Jeg ønsket å vente på Bortrykkelsen, ser dere. Jeg ønsket bare å forbli på den måten. Jeg ønsket ikke å være en ånd som gikk rundt. Jeg lå der og tenkte på det.

353 Og plutselig var det noe som skjedde. [Broder Branham knipset med fingeren én gang—Red.]

354 Nå, dere vet og alle dere er kjent med visjonene. Og hvis dette var en visjon, har jeg aldri hatt en slik en, ser dere. Og jeg har hatt dem siden jeg var en bitte, liten gutt.

355 Og plutselig skjedde det noe. Og jeg følte at jeg var på vei bort. Jeg tenkte, “Hm-åh.” Og jeg—jeg tenkte, “Jeg—jeg har allerede dødd, ser dere og jeg er—jeg er reist.” Skjønner?

356 Og jeg kom til et sted og jeg tenkte, “Jeg tror jeg vil se tilbake.” Det var like så virkelig, venner, som jeg står akkurat her. Skjønner? Og jeg snudde meg rundt for å se tilbake. Og der lå jeg på sengen. Og jeg lå rett ut ved siden av min kone.

357 Jeg tenkte, “Vel, det var sannsynligvis et hjerteanfall.” Skjønner? Jeg tenkte, “Vel, ser dere, jeg døde bare plutselig,” som ville være en fin måte å gå bort på. Så jeg tenkte, “Det var et hjerteanfall. Jeg trengte ikke å lide.” Jeg kikket og jeg tenkte, “Vel, nå, det var merkelig. Der ligger jeg rett der; og her står jeg her.”

358 Så snudde jeg meg. Det så ut som en veldig stor—som en stor eng, på en måte, eller noe, bare en stor, vidstrakt eng med rappgress. Og—og jeg sa: “Vel, jeg lurer på hva dette er?”

359 Og med ett, mens jeg kikket, kom det tusen på tusenvis av unge kvinner, alle i hvite kjortler med håret hengende ned til livet, barføtt og de løp rett imot meg. Jeg tenkte, “Hva er nå dette?”

360 Jeg snudde meg rundt, kikket tilbake *der* og der var jeg; og kikket opp *denne* veien og der kom de. Jeg bet meg i fingeren. “Jeg—jeg—jeg—jeg sover ikke akkurat.” Men jeg kunne føle. Og jeg sa: “Vel, så, noe her er underlig.”

361 Og disse kvinnene kom alle sammen løpende. Og jeg har aldri sett slike vakre kvinner! Og alle sammen kom de løpende bort til meg. Og da de løp mot meg. . .

362 Dere vet hvordan jeg har vært, litt. . . De kaller meg en kvinne-hater, men det er jeg ikke, ser dere. Men, jeg—jeg mener bare at en god kvinne er en av det. . . er en juvel. Men jeg mener at en som ikke er god er slik Salomo sier: “vann i ditt blod.” Så jeg har sannelig ikke bruk for—for kvinner med dårlig ry eller en som mener seg å kunne alt.

363 Og så kom alle disse kvinnene. De begynte å omfavne meg. Nå, det er uvanlig. Dere vet jeg ikke ville stå for det. Så og de var . . . Nå, jeg må si dette på en måte, siden jeg—jeg er i en blandet forsamling. Men, de var, de var kvinner. De var kvinner. Og de—de omfavnet meg hver enkelt og sa: “Vår—vår kjære broder!” Og en omfavnet meg og så omfavnet en annen meg.

364 Jeg stod der og kikket. Jeg tenkte, “Vel, nå, hva er dette?” Skjønner? Og de stod der. Jeg tenkte, “Hva har skjedd?” Jeg kikket tilbake igjen. Der var jeg, lå rett *der* nede; og her var jeg og stod *her*. Jeg tenkte, “Nå, det er merkelig. Jeg—jeg forstår det ikke.”

365 Og kvinnene ropte: “Åh, vår kjære broder,” og omfavnet meg. Nå, på enhver måte følte de ut som kvinner.

366 Nå, tilgi meg søstre når jeg sier dette, for . . . Men hør på legen deres; og hvis vi ikke har rene sinn, så er vi ikke kristne. Jeg bryr meg ikke . . .

367 Jeg har alltid levd rent. Gud vet det. Da jeg var en liten gutt, sa Herrens Engel til meg at jeg ikke skulle besmitte mitt legeme, røyke eller drikke. Og det har vært sannheten. Ved Guds nåde, har jeg overholdt det. Da jeg var en synder, løp jeg ikke rundt med kvinner. Og derfor . . .

368 Men en hvilken som helst mann som lar en kvinne omfavne seg, han er bygd opp av mannlige celler og hun av kvinnelige, det skaper en følelse. Jeg bryr meg ikke om hvem du er, nå, ikke fortell meg at du ikke får det hvis du er en frisk person.

369 Men ikke Der; for du har ikke lenger ulike celler. Du vil aldri synde Der. Det var en forandring. Det var ikke noe annet enn bare en broderlig kjærlighet til disse kvinnene.

370 Skjønt, i den nåden det bør sees i; mener jeg at en—en kvinne, en fin kvinne som ter seg rett og vandrer som en dame, hun er et—hun er et eksempel på en juvél på jorden. Jeg—jeg liker alt som er yndig. Jeg mener at en—en kvinne som er på sin plass og prøver å være en dame, er en—er en ærens skikkelse. Jeg tror det. Og jeg mener at en som ikke er det, det er akkurat som Kristus og antikrist, den samme tingen.

371 Jeg—jeg liker alt som er naturlig. Slik som en vakker hest eller noe, den står i sin stilling som en virkelig vakker hest. Eller alt i den duren, et vakkert fjell, vakre kvinner, vakre menn, alt som står i Guds skapelse, jeg har alltid beundret det.

372 Og disse var fullkomne. Men uansett hvor mye de omfavnet meg i armene sine og de var kvinner, dere forstår, men det kunne aldri være noe mer synd. Både de mannlige kjertlene og de kvinnelige kjertlene var borte. [Broder Branham klapper i hendene én gang—Red.] Lovet være Herren! De var mine søstre fullt og helt.

373 Jeg kikket. Og jeg begynte. . . Jeg—jeg kikket på hendene mine; jeg så at de alle sammen var så unge. Og jeg kikket; jeg var ung også. Og jeg. . .

374 Og jeg som mistet håret som ung mann; da en barberer tok karbolsyre i det og fjernet alt sammen da jeg bare var en gutt. Og det har alltid vært en—en slags greie for meg at jeg—jeg—jeg så lett blir forkjølet, fordi hodebunnen min fortsatt er bløt, vet dere. Og røttene til håret er fortsatt der, men det ble brent av karbolsyre og håret kan aldri vokse, ser dere.

375 Og jeg gikk med min kone da jeg. . . for mange år siden og skaffet meg en tupe til å ha på, et lite stykke med hår, som jeg kan ha på for å dekke til hodet. Men jeg skammet meg alltid over å ha den på meg fordi det så ut som det var noe falskt. Og jeg ville ikke ha noe falskt.

376 Og derfor tenkte jeg, “Jeg vil bare ta på meg en kalott.” Så gjorde jeg det en stund. Vet dere hva de gjorde? De ville kalle meg “biskop” da, sa jeg ønsket å være. . . Skjønner? Jeg sa bare: “Ta den bort.”

377 Så jeg bare lider meg gjennom forkjølelsene og lar det. . . Men, nå, en kan bare åpne vinduene eller noe, slik at litt luft kommer rett over på den måten, du, da får jeg det.

378 Og jeg gikk til en lege og spurte ham hva han mente. Han sa: “Vel, ser du, dine—dine porer er åpne. Du svetter av å forkynne. Luften kommer. Den—den legger en forkjølelsesbakterie her oppe i slimet og det renner ned gjennom halsen din. Neste morgen er du hes. Slik er det.”

379 Og—og derfor, åh, du store, dere karer som har hår, dere vet ikke hvor takknemlige dere skulle være for å ha det. Det er riktig. Skjønner?

380 Vel, nå, jeg fant dessuten ut at jeg—jeg kommer til. . . En av disse dager, hvis jeg ikke får ha tennene mine, så må jeg få tak i noen av dem og så, eller klare meg foruten.

381 Så hvis en kar—hvis en kar. . . Vel, så jeg skulle ikke tro det ville være annerledes for en mann, om han ønsket å, å ha på seg en tupe, enn for en kvinne som ønsker å ha på seg en av disse musene eller rottene, hva enn det er de setter i håret for å gjøre det mer fyldig. Skjønner? Men—men, selvfølgelig, hvis du gjør det, kommer det an på hvorfor du gjør det. Skjønner? Det kommer an på hvorfor du gjør det. Og så. . .

382 Men, i alle fall, da jeg stod der, kjente jeg etter og jeg hadde håret mitt igjen. Du store! Jeg var ung. Og disse, alle disse var unge! Og jeg tenkte, “Vel, er ikke dette underlig! Her er de.” Og de løp. . .

383 Og jeg så de komme og jeg—jeg så Hope komme. Hun så. . . Dere vet, hun døde da hun var tjueto. Hun var fremdeles like så vakker som alltid. Mange av dere husker henne; de store,

mørke øynene. Hun var tysk. Hennes svarte hår hang nedover ryggen. Jeg tenkte, “Nå, når hun kommer hit, vil hun si—vil hun si, ‘Bill.’ Jeg vet hun vil det. Jeg vet hun vil si, ‘Bill,’ når hun kommer hit.”

³⁸⁴ Jeg fulgte med. Og hver eneste av disse kvinnene kom og omfavnet meg og sa: “Åh, kjære broder, vi er så glade for å se deg!” Jeg tenkte. . . . Alle var kledd helt likt, men de hadde forskjellig hår, vet dere, rødt hår og svart hår og blondt hår. Og—og de kom forbi, men alle sammen var unge.

³⁸⁵ Og da hun kom til meg, tenkte jeg, “Jeg vil bare se hva hun sier.”

³⁸⁶ Og hun så opp på meg og hun sa: “Åh, vår kjære broder!” Hun omfavnet meg og hun gikk bare videre. En annen kvinne kom og omfavnet meg etterpå.

³⁸⁷ Og jeg hørte en lyd. Og kikket over *denne* veien og her kom en flokk med menn, unge karer, alle på omtrent tjue år. De hadde mørkt hår og blondt hår. Og de hadde alle sammen hvite kjortler på seg og var barføtt. Og de sprang bort til meg og begynte å omfavne meg og ropte: “Kjære broder!”

³⁸⁸ Jeg tenkte. Og jeg snudde meg rundt igjen og der lå jeg fortsatt. Og jeg tenkte, “Vel, nå, dette er underlig.”

³⁸⁹ Og akkurat da begynte en Røst å tale til meg. Jeg så ikke Røsten. Den sa: “Du har blitt samlet, du—du har blitt samlet sammen med ditt folk.” Og deretter plukket en mann meg opp og satte meg langt opp, på en stor ting slik som *dette*.

Jeg sa: “Hvorfor gjorde du det?”

Sa: “På jorden var du en leder.”

Og jeg sa: “Vel, jeg—jeg forstår ikke dette.”

³⁹⁰ Og Røsten talte til meg. Jeg kunne ikke se Røsten. Nå, Den var rett over meg og talte til meg.

³⁹¹ Jeg sa: “Vel, hvis jeg—hvis jeg har gått over, ønsker jeg å se Jesus.” Jeg sa: “Jeg. . . . Han var så. . . . Han var hele mitt liv. Jeg ønsker å se Ham.”

Og så sa Han: “Du kan ikke se Ham nå. Han er enda høyere.”

³⁹² Ser dere, det var under alteret fremdeles, ser dere, det sjette stedet dit mennesker går, ser dere; ikke den syvende der Gud er, syvende dimensjonen. Den sjette!

³⁹³ Og de var—og de var der alle sammen og de gikk forbi. Og jeg sa. . . . Så ut som det praktisk talt var millioner av dem. Jeg hadde aldri sett dem. . . . Og da jeg satt der, kom fremdeles disse kvinnene og mennene springende forbi og omfavnet meg og kalte meg “broder.” Og jeg satt der.

394 Og så sa Røsten: “Du har blitt samlet med ditt folk, slik som Jakob ble samlet med sitt folk.”

Jeg sa: “Alle disse mitt folk? Er alle disse Branhamer?”

Han sa: “Nei. Det er de du har omvendt til Kristus.”

395 Jeg kikket meg rundt. Og der kom en virkelig vakker kvinne løpende bort. Hun så omtrent lik ut. Hun kastet armene rundt meg og hun sa: “Åh, min kjære broder!” Hun så på meg.

396 Jeg tenkte, “Du store! Hun så ut som en Engel.” Og hun gikk forbi.

Og Røsten sa: “Kjente du henne ikke igjen?”

Jeg sa. “Nei, jeg kjente henne ikke igjen.”

397 Sa: “Du ledet henne til Kristus da hun var over nitti.” Sa: “Vet du hvorfor hun holder så mye av deg?”

Jeg sa: “Den vakre jenta var over nitti?”

398 “Ja.” Sa: “Hun kan ikke forandres mer nå.” Sa: “Det er grunnen til at hun sier: ‘Kjære broder.’”

399 Jeg tenkte, “Åh, du store! Og jeg var redd for dette? Ja, disse menneskene er virkelige.” De, de skulle ingen steder. De ble ikke trøtte av å være Der.

Og jeg sa: “Vel, hvorfor kan jeg ikke se Jesus?”

400 Sa: “Vel, nå, Han vil—Han vil komme en dag. Og Han vil komme til deg først og så vil du bli dømt.” Sa: “Disse menneskene er dine omvendte som du har ledet.”

401 Og jeg sa: “Mener du at fordi jeg er en leder, så jeg . . . så vil Han dømme meg?”

Sa: “Ja.”

402 Og jeg sa: “Må enhver leder blir dømt på den måten?”

Sa: “Ja.”

Jeg sa: “Hva med Paulus?”

Han sa: “Han må dømmes med sine.”

403 “Vel,” sa jeg, “hvis hans gruppe går inn, så vil min det også, for jeg har forkynt nøyaktig det samme Ordet.” Slik er det. Jeg sa: “Der han døpte i Jesu Navn, gjorde jeg det også. Jeg forkynte . . .”

404 Og millioner ropte ut på én gang og sa: “Vi hviler i Det!”

405 Og jeg tenkte, “Du store! Hvis jeg bare hadde visst dette før jeg kom hit, ville jeg fått med meg folk hit. De kan ikke gå glipp av dette. Ja, se her!” Og så . . .

406 Og Han sa: “Nå, en dag vil Han komme og da . . . Nå, her verken spiser, drikker, eller sover vi. Vi er bare alle ett.”

407 Vel, det er ikke fullkomment; det er hinsides fullkomment. Det er ikke storslått; det er hinsides storslått. Det er intet navn som kan . . . Du kan ikke tenke . . . Det er ingen ord i ordlisten som kan uttrykke det. Du har bare kommet frem, det er alt.

408 Og jeg tenkte, "Vel, dette, dette er fullkomment. Og hva er det neste vi skal gjøre?"

409 Sa: "Så, når Jesus kommer og vi er . . . og Han dømmer deg, eller for din tjeneste, så går vi tilbake til jorden og tar opp legemer." Vel, jeg—jeg har aldri tenkt på det. Det er nøyaktig Skriften. Sa: "Deretter går vi tilbake til jorden og tar opp legemer, da spiser vi. Vi spiser ikke her, heller ikke sover vi." Sa: "Vi spiser der nede, men vi går tilbake til jorden."

410 Jeg tenkte, "Du store, er ikke dette underfullt? Åh, du store! Og jeg var redd for det. Hvorfor var jeg redd for å dø, å komme til dette? Vel, dette er fullkommenhet, pluss fullkommenhet, pluss fullkommenhet. Åh, dette er underfullt!"

411 Ser dere, vi var rett under alteret. Skjønner? Slik var det, ser dere, rett under alteret og ventet på Hans Komme, ser dere, på at Han skulle gå og hente de som sov i . . . legemene som sov i støvet, for å reise oss opp igjen; komme og reise oss opp.

412 Slik Jesus kom gjennom paradiset og hentet opp Abraham, Isak og alle dem, vet dere, som ventet på den første oppstandelsen. De gikk inn i byen og viste seg for mange.

413 Det er fullkomment Bibelsk. Visjonen var det, eller hva enn det var, det var fullkomment Bibelsk.

414 Og jeg sa: "Vel, er ikke dette underfullt?" Og så tenkte jeg, "Er ikke det under- . . .?"

415 Jeg hørte noe som vrinsket som en hest. Og jeg kikket. Og den lille ridehesten min som jeg pleide å ri på, lille Prins, som jeg var så glad i. Her var han, stod der ved siden av meg og la hodet sitt bort på skulderen min for å klemme meg. Slik som da jeg pleide å gi ham sukker, vet dere og han la . . . Jeg la armen min rundt ham. Jeg sa: "Prins, jeg visste du ville være her."

Jeg kjente noe som slikket meg på hånden. Der var den gamle jakthunden min.

416 Da—da herr Short her nede forgiftet ham, sverget jeg på at jeg ville drepe herr Short for det. Jeg var rundt seksten år gammel. Han forgiftet ham, ga ham hundegift. Og faren min tok meg med en rifle på vei ned for å skyte ham, rett på politistasjonen. Og jeg sa: "Jeg skal drepe ham." Jeg sa: "Vel . . ." Jeg gikk over til hundegraven. Og jeg sa til ham, jeg sa: "Fritz, du har vært som en kamerat for meg. Du har kledd på meg og sendt meg til skolen. Når du ble gammel, skulle jeg passe på deg. Nå har de drept deg." Jeg sa: "Jeg lover deg, Fritz, at han ikke skal leve." Jeg sa: "Jeg lover deg, han skal ikke leve. Jeg får tak i ham når han går på gaten en dag, da skal jeg overfalle ham, ser du." Og jeg sa: "Jeg skal ta ham for deg."

417 Men vet dere hva? Jeg ledet mannen til Kristus, døpte ham i Jesu Navn og begravde ham da han var død. Ja, sir. Jeg ble omvendt rundt to år etter det. Jeg så ting annerledes da, ser dere. Jeg elsket ham istedenfor å hate ham.

418 Så da, men, i alle fall stod Fritz der og slikket meg på hånden. Og jeg var. . . jeg kikket.

419 Jeg kunne ikke gråte. Ingen kunne gråte. Det var bare glede. Du kunne ikke være lei deg, for det var bare lykke. Du kunne ikke dø, for det var bare Liv. Skjønner? Skjønner? Kunne ikke bli gammel, for det var bare ungdommelighet. Og det var det. . . Det var bare fullkomment. Jeg tenkte, "Åh, er ikke dette fullkomment!" Og millioner. . . Åh, du store! Jeg var hjemme, ser dere.

420 Og—og akkurat da hørte jeg en Røst. Og Den ropte ut og sa: "Alle som du noen gang elsket. . ." lønnen for min tjeneste. Jeg trenger ingen lønn. Han sa: "Alle som du noen gang elsket og alle som noen gang elsket deg har Gud gitt deg."

Jeg sa: "Priset være Herren!"

421 Jeg følte meg underlig. Jeg tenkte, "Hva er i veien? Jeg føler meg underlig." Jeg snudde meg rundt og kikket. Og på sengen beveget kroppen min seg. Jeg sa: "Åh, jeg må vel ikke dra tilbake. Ikke, ikke la meg dra."

422 Men Evangeliet måtte bli forkynt. På bare et øyeblikk var jeg på sengen igjen, ser dere, på den måten.

423 For ikke mer en omtrent to måneder siden, som. . . Dere hørte det ble lest i—i Forretningsmennesenes *Voice*. Det har gått over hele verden, ser dere. Og broder Norman, her inne, jeg regner med at han er her et sted i kveld. Han skrev det av derfra og sendte det ut på traktater. Det har gått overalt. Og forkynnere skrev inn, mange av dem og sa. . .

424 En her, jeg skal bare fortelle akkurat denne. Det har vært hundrevis av dem selvfølgelig. Denne gikk, sa: "Broder Branham, visjonen din i Forretningsmennesenes *Voice*. . ."

425 Og jeg setter pris på Tommy Nickels, selv om han ikke er sammen med Forretningsmennene lenger. Jeg vet ikke hvorfor, men han er ikke det. Men han skrev det helt riktig der, det jeg sa. Rett der i det treenighetsbladet sa han: "Der jeg. . . Der Paulus døpte i Jesu Navn og bød folket gjøre det samme, har jeg gjort det samme." Ser dere, han skrev det akkurat slik det var. Skjønner? Og derfor tenkte jeg—jeg—jeg, "Du store!"

426 Denne forkynneren skrev inn og sa: "Broder Branham, visjonen din. . ."

427 Og det kan ha vært en visjon. Sa. . . Nå, jeg vil ikke si "forvandling." Hvis Paulus. . . Hvis jeg ble rykket opp i den første himmel og så den, hva med Paulus som ble rykket rett

opp i den tredje himmel? Hva var det? Han sa han ikke engang kunne snakke om det, ser dere, hvis han ble rykket opp. Om det var en opprykkelse, vet jeg ikke. Jeg kan ikke si det. Jeg kan ikke si dere det.

⁴²⁸ Men denne forkynneren sa: “Broder Branham, visjonen din hørtet veldig Bibelsk ut og helt i orden inntil du snakket om at det var en hest der.” Sa: “En hest i Himmelen?” Sa . . . Nå, ser dere det geistlige menneskets visdom og sinn? Skjønner? Han sa: “Himmelen ble skapt for mennesker, ikke hester.”

⁴²⁹ Vel, jeg satte meg ned. Billy, min sønn her, skrev brevet rett her på det gamle menighetskontoret for omtrent tre eller fire måneder siden.

⁴³⁰ Jeg sa: “Min kjære broder, jeg er forundret over din visdom, men og din kunnskap om Skriften. Jeg sa ikke at jeg var i Himmelen. Jeg sa det var på et sted som lignet paradiset, fordi Kristus var fremdeles høyere opp, ser dere. Men,” sa jeg, “hvis det kan tilfredsstille deg, så slå opp i Åpenbaringen 19. Og når Jesus kommer ut fra himlenes Himmelen, rir Han på en hvit hest og alle de hellige med Ham rir på hester.” Riktig. Absolutt. Ja, virkelig.

⁴³¹ Og oppe på det samme Stedet var det en som så ut som en ørn og en som så ut som en okse og en . . . Vel, du store, hvor er de hestene som kom og hentet Elias? Bare viser, ser dere, at det menneskelige sinn bare vil ha noe å pirke på. Det er riktig.

⁴³² Nå, legg merke til. Men jeg bare tenkte, at slik som denne kjære, gudfryktige broderen, Johannes. . . Jeg bare tenkte det ville være et fint sted å putte det inn rett før vi avslutter, ser dere. Hvis Johannes kikket over Der og de var av hans brødre, ser dere, hans brødre som måtte lide litt; så ser dere, lot Herren Gud meg se mine brødre og de hellige som ventet på Herrens Komme. Legg merke til, de var ikke under offeralteret; mine var ikke det. Men disse var det, de var martyrer. Skjønner? Mine var ikke under martyralteret.

⁴³³ Nå, jeg vil at dere skal lytte virkelig nøye. Og jeg skal avslutte, jeg lover, om cirka bare ti minutter, klokken ti, selv om jeg bare må kutte det av og fullføre det i morgen.

⁴³⁴ Hør her. De, de var ikke mine. . . de som Herren viste meg, Bruden, Hun var ikke under martyrenes avdeling, nei, offeralteret til martyrene; men hadde mottatt hvite kjortler ved å ha tatt imot det levende Ords tilgivende nåde. Kristus hadde gitt dem en hvit kjortel. Jeg tror ikke, ved åpningen. . .

⁴³⁵ Eller, jeg tror, rettere sagt, ved åpningen av dette Femte Segl, som jeg tror at Det er åpnet for oss. Jeg gjorde det med god samvittighet, med klar åpenbaring innfor Gud. Prøvde ikke bare å ta det slik jeg tenkte fordi jeg alltid har vært imot organisasjoner, aldri har villet tilhøre dem. Men Det er åpnet for meg nå.

436 Og jeg tror en ting til. Ved åpningen av dette Femte Segl i denne tid, oppklarer det en doktrine her og nå, som jeg kan snakke om, om sjelens søvn. Nå, jeg innser at det er folk her inne som tror det, ser dere, at sjelen sover. Jeg mener at Dette motbeviser det. De sover ikke. De er i live. Deres legemer sover. Men sjelene er ikke i graven, de er i Guds Nærvær, ser dere, under alteret.

437 Det er her jeg er uenig med en kjær broder, en lærer. Og jeg legger merke til, jeg vet jeg ser noen av hans folk her. Og, jeg er klar over at dette er en stor lærer. Han er en doktor og en—en teolog og en Ph., LL.D. Og han er en—han er en virkelig god mann også. Jeg tror han er gått bort på nå. Men han var en god mann og en god skribent. Og det er broder Uriah Smith, forfatteren av *Daniel og Åpenbaringene*. Nå, til dere som følger hans lære, ser dere, nå jeg. . . jeg er ikke. . . ønsker ikke å si dette arrogant, men jeg bare. . . Skjønner?

438 Men broder Smith prøver å underbygge, ser dere, og prøver å underbygge sjelens søvn, der nevner han at “Sjelen sover. Og det er intet offeralter i Himmelen. At det eneste alteret som det tales om er,” som han—han tror er i Himmelen, “er røkelsesalteret.” Men til dere kjære mennesker. . . Og ikke for å være uenig med min broder. Jeg vil sanns- . . . håper å møte ham på den andre siden, ser dere. Ikke for å være uenig med den store læreren.

439 Men bare for å vise dere hvordan Dette motbeviser det, ser dere. Det motbeviser det. Åpningen av dette Seglet i denne siste tid, det fjerner bare sjelens søvn rett ut av veien. Skjønner? De er i live. De er ikke døde. Skjønner? Legg merke til.

440 Legg merke til dette nå. Nå, hvis det ikke er noe offeralter i Himmelen, hvor ligger offeret for synd da, Lammet? Det må være et sted hvor det slaktede blodige Lammet ligger, der Blodet. . . det.

441 Nå, røkelsen var duftene, de duftende tingene som de brente, som Bibelen sier var “de helliges bønner.” Hvis det ikke er noe offer på alteret, så kan ikke bønnene bli mottatt. Det er bare gjennom Blodet på offeralteret, som lar bønnene gå gjennom til Gud.

442 Broder Smith tok feil, ser dere. Ikke for å være uenig med ham; jeg tror jeg har uttrykt meg klart med broderkjærlighet og respekt for hans store arbeid, ser dere. Men han tok feil.

443 Det Femte Segl har åpnet det, ser dere, ser dere; mange andre ting hvis dere fikk tak i det. Skjønner? Jeg venter på spørsmålene mine, ser dere, hvis jeg. . . Ja vel.

444 Nå, hvor var arken; det slaktede, sårede, blødende, blodige Forsoningslammet for disse velduftende bønnene?

445 Legg merke til, Bibelen sier: “Hvis dette jordiske tabernaklet vi lever i blir brutt ned, har vi et som allerede venter.” Det var der jeg så disse hellige. Skjønner?

446 Legg merke til når en baby . . . Unnskyld meg igjen, søstre, for denne klare talen foran unge kvinner. Men, hør her. Når en mor har unnfanget og den lille bunten med muskler vrir og sparker, forstår dere, så er det et naturlig legeme. Og akkurat som naturen utformer det naturlige legemet . . .

447 Har du noen gang lagt merke til din kone rett før de små ble født? Hun blir virkelig vennlig og søt mot slutten. Om hun ikke har vært det hele sitt liv, vil hun bli det da. Har du noen gang lagt merke til hvor hellig, eller denne slags følelsen du legger merke til ved en mor?

448 Og du ser en eller annen synder der ute som gjør narr av en mor som er en—en gravid kvinne. Jeg syns det er tåpelig. Det er liv som kommer til verden.

449 Men har du lagt merke til at rundt moren synes det å være en behagelig følelse? Hva er det? Det er et lite åndelig legeme, åndelig liv, som venter på å komme inn i den lille kroppen så snart den blir født. Nå er det bare avlet, men når det er født, er det født. Det åndelige legemet forener seg med det naturlige legemet.

450 Og så lærer Bibelen oss at vi nå er barn av Gud. Vi er barn av den Hellige Ånd, som i oss er Kristus, en sønn av Gud som blir formet i oss. Og når dette jordiske legemet blir brutt ned, kommer dette åndelige legemet fra jordens indre og det er et annet legemet som venter på å ta imot det. “Dersom dette jordiske tabernaklet legges ned, er det et annet legeme til å ta imot det.” Dette dødelige legemet ikler seg udødelighet. Dette jordiske ikler seg det himmelske. Dette, ser dere hva jeg mener? Det er et naturlig legeme som er syndig; men i dets skapelse, helt likt det, er et annet legeme som vi går til.

451 Og jeg er så takknemlig til Gud at jeg kan si som deres pastor og broder, at jeg har sett de menneskene, så hjelpe meg, i det legemet og berørt dem med hendene mine. Det er riktig. Legg merke til dette.

452 Følg med. Se på Moses og Elisa. Etter at Moses hadde dødd og Elisa hadde blitt tatt opp til Himmelen, stod han der på Forklarelsens Berg med sine sanser til å tale, høre, forstå og snakket med Jesus før korsfestelsen. Nå, hva slags legeme hadde han?

453 Se på Samuel etter å ha vært død i omtrent to år. Ble kalt tilbake i—i hulen den natten av spåkvinnen i Endor og snakket med Saul med språk; hørte Saul, snakket tilbake og forutså ting som ville skje. Fremdeles var hans ånd ikke forandret. Han var en profet.

454 Når Elias' ånd kommer over mannen, vil den lede ham akkurat som Elias. Han vil dra ut i villmarken. Han vil elske villmarken. Han vil hate umoralske kvinner. Han vil være imot

organisasjon. Han vil ikke gå på kompromiss med noen. Og det er bare. . . Det er, det er hans ånd. Det var det hver gang den kom, ser dere.

Moses vil være den samme personen.

Nå og vi finner ut det samme i Åpenbaringen 22:8.

⁴⁵⁵ Nå, eller for å gjøre det klart, for de som. . . De sjelene (følg nå med på dette) under alteret i brytningen av dette Seglet, som hadde blitt drept i tiden mellom Kristi død og Menighetens bortrykkelse; Eichmanns gruppe og alt det, de sanne jødene med sine navn i Boken. Hvis du følger med min broder, kunne de ifølge Skriften snakke, rope, tale, høre og hadde alle fem sansene. De sov ikke i graven, ubevisste. De var meget våkne og kunne snakke, tale, høre og alt annet. Stemmer det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, hjelpe oss!

⁴⁵⁶ To minutter. Amen. Jeg er lei for at jeg holdt på dere en halv time. Nei, jeg kan ikke, burde ikke si det, ser dere. Skjønner? Det er riktig, ser dere.

⁴⁵⁷ Men, hør her, her er de beste ut ifra min beste forståelse. Og ifølge åpenbaringen som ble gitt meg denne morgenen rett før daggry av Herren Jesus Kristus, er dette det Femte Segl åpnet sammen med de andre fire. Ved Hans nåde ga Han det til meg, Hans nåde til meg og deg. Vi takker Ham for Det. Og med Hans hjelp ønsker jeg å leve nærmere. . . som jeg kan leve og lære andre å gjøre det samme inntil jeg møter Ham med dere, i Herligheten, når alt er over. Jeg elsker Ham for dette og det er ut ifra min beste forståelse av Det.

⁴⁵⁸ Og i sannhet tror jeg med hele mitt hjerte, at de sanne åpenbaringene av avsløringene av det Første, Andre, Tredje, Fjerde og Femte Segl nå er åpne for oss.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg

[Broder Braham snakker lavt med noen—Red.]

På Golgatas tre.

[Broder Branham begynner å nynne *Jeg elsker Ham*—Red.]

⁴⁵⁹ Nå, stille, ærbødig innfor Gud! Idet vi har sett dette Seglet bli åpnet for oss, at Gud måtte ta Sine Egne elskede barn og forblinde deres øyne og sende dem, fordi Hans Egen rettferdighet—rettferdighet krever dom over synd. Tenk på det. Hans rettferdighet og Hans hellighet krever rettferdighet. En lov uten en straff er ikke en lov. Og Sine Egne lover kan Han ikke trosse Selv og fremdeles forbli Gud.

⁴⁶⁰ Det er grunnen til at Gud måtte bli menneske. Han kunne ikke ta en erstatning, en sønn som ikke var. . . bare en vanlig sønn av Ham eller noe. Gud ble begge, Jesus ble både Sønn og Gud, den eneste måten Han kunne gjøre det rettferdig. Gud

måtte ta straffen Selv. Det ville ikke være rettferdig å legge det på noen andre, en annen person. Så Jesu Person var Gud manifestert i kjød, kalt Immanuel.

⁴⁶¹ Og for å gjøre det og for å ta en Brud og for å frelse en fortapt flokk med hedenske ikke-jøder, måtte Han forblinde Sine Egne barn. Og deretter straffe dem for det i kjødet, for forkastelsen. Men Hans nåde tilveiebrakte kjortler. Men, Livet, se hva som skjedde.

⁴⁶² Og hvis Han måtte gjøre det for at vi skulle få en sjanse, hvordan kan vi avvise denne kjærlighets-anledning? Hvis den personen er i denne bygningen i kveld, ung eller gammel, som frem til nå har avvist den muligheten som kostet Gud en slik pris og du ønsker å ta imot dette Guds offer i kveld; at du ikke trenger, så langt vi vet, å være en martyr, selv om du kan bli det. Men en hvit kjortel har blitt tilveiebrakt for deg. Og hvis Gud banker på ditt hjerte nå, hvorfor ikke ta imot det! [Broder Branham banker på talerstolen tre ganger—Red.]

Nå, la oss bøye våre hoder igjen.

⁴⁶³ Hvis den personen eller personene er her inne, som ønsker det, eller vil ta imot det på grunnlag av din tro på det utgytte Blod som Gud måtte utgyte for deg, som led mer enn noen annen dødelig. Ingen annen dødelig kunne ha lidet på den måten. Inntil Hans Egen sorg skilte Hans vann fra Hans Blod i Hans blodårer. Før Han gikk til Golgata, kom dråper av Blod fra Hans legeme, med en slik sorg og knust hjerte over det Han måtte gjøre. Men kunne ha nektet det også. Men gjorde det frivillig for meg og deg. Kan du forkaste en slik makeløs kjærlighet?

⁴⁶⁴ Og dere ser det nå ved åpningen av disse Seglene; hva du har gjort og hva Gud har gjort for deg. Og du er klar for å overgi ditt liv til Gud og om Han snapper deg ut av antikrists hender som du nå er i? Vil du ta imot Hans tilbud ved bare å løfte opp din hånd til Ham og si: “Gud, ved dette gir jeg det til kjenne. Jeg tar imot nådestilbudet.”

⁴⁶⁵ “Og, broder Branham, jeg ønsker deres bønner slik at jeg alltid vil forbli trofast.”

⁴⁶⁶ Løft din hånd og jeg vil be. Gud velsige deg. Gud velsigne deg. Men det nå. Ikke—ikke gjør det hvis du ikke mener det. Og rett der du sitter, ta imot det rett der. Før, husk, du kunne ikke ha løftet din hånd om ikke Noe sa at du skulle gjøre det. Og ikke noe annet enn Gud kunne ha gjort det.

⁴⁶⁷ Så, nå, når du ser Skriften åpnes opp så fullkomment! Du ser hva som har pågått ned gjennom tidene, de siste årene, tjue eller tretti årene. Du ser det fullkomment stadfestet. Du ser Skriften fortelle nøyaktig hva som har skjedd og hva som er i ferd med å skje. Så, på grunnlag av

troen på Kristi verk, der du sitter akkurat nå og har løftet dine hender, si: "Fra dette øyeblikk av er det avgjort. Jeg tar Kristus nå til min Frelser. Og jeg vil leve for Ham resten av mitt liv. Og jeg ønsker at Gud skal fylle meg med den Hellige Ånd." Og hvis du ikke er blitt døpt i Jesu Kristi Navn, så venter bassenget på deg.

La oss be.

⁴⁶⁸ Herre Gud, det var et stort antall hender iblant folket som gikk opp. Jeg er sikker på at Du er akkurat den samme Herre Jesus som sonet for oss for mange år siden. Og etter å ha sett disse Seglene bli åpenbart og de store tingene som har funnet sted rett her i de siste årene, så tror jeg av hele mitt hjerte at nådens dør er i ferd med å bli stengt og Du er klar for å ta Din reise nå for å gjenløse Ditt folk. Mens det er rom og en dør er åpen som det var på Noahs tid, må disse kjære sjelene som lever i dette legemes tabernakel som vil gå til grunne en dag, som løftet opp en dødelig hånd, i sitt indre; på grunn av deres—deres overbevisning og deres bekjennelse at de tror og ønsker å ta imot Ditt tilbud til dem om frelse, fra denne åpne, forseglede Boken som er blitt åpnet for oss. Gi til dem i kveld, Herre, Jesu Kristi rettferdighets kjortel og kle deres sjel i den, slik at de kan stå foran Deg på den Dag som er nær for hånden, fullkomne ved Kristi Blod.

⁴⁶⁹ Herre Gud, hvis de ikke har blitt døpt i Jesu Kristi Navn! Og ut ifra åpenbaringen som Du ga meg vedrørende det; og ser at Paulus bød folk som til og med hadde blitt døpt av Døperen Johannes om å bli døpt på nytt i Jesu Kristi Navn, for å kunne ta imot den Hellige Ånd, i Apostlenes Gjerninger 19. Jeg ber om at Du må overbevise dem, Herre, om Sannheten og må de adlyde Deg.

⁴⁷⁰ Og så i lydighet til deres mottakelse og lydighet til deres bekjennelse og til vannet; må Du til gjengjeld fylle dem med den Hellige Ånd, til kraft i tjenesten resten av deres liv. Jeg overgir dem nå til Deg, i Navnet til Guds Offerlam, Jesus Kristus. Amen. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

⁴⁷¹ Nå, til dere som hadde deres hender løftet. Adlyd Åndens bud som følger Ordets forordning for en angrende synder. Følg det i hver eneste handling. Og må Himmelens Gud lønne dere for deres standpunkt for Ham. Herren velsigne dere.

⁴⁷² I morgen kveld, ta med penn og papir, nå, slik dere har gjort. Vi forventer å være her på samme tidspunkt, klokken

halv åtte presis, om Herren vil. Og ved . . . be for meg, om at Gud må åpne det Sjette Segl for meg i morgen, slik at jeg kan være i stand til å bringe Det til dere slik Han gir Det til meg. Inntil da, synger vi igjen. Ikke bare gjennom sanger, men gjennom lovprisning til Ham som døde i vårt sted og gjenløste oss. *Jeg elsker Ham.* "Jeg . . ."

Her er deres pastor nå.

. . . elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg.

Åpenbaringen av De Syv Segl (The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org